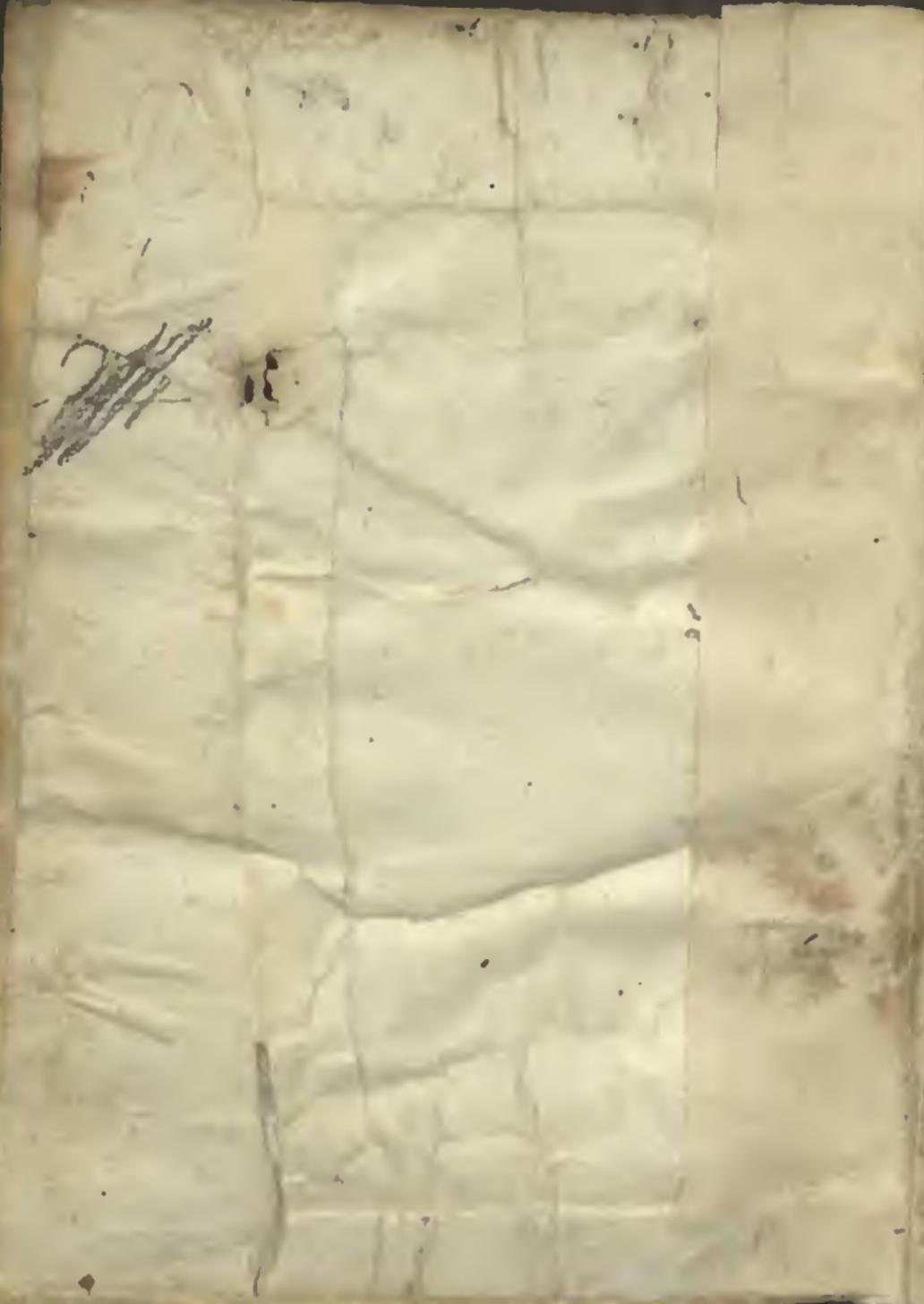

10

2-

45.

Cimbra. n. 1166.

Quid puer hanc calam p[er]cipiente hanc
cum tua sub chris uertere noga p[er]ne
Cimbra

25 Jes Maria Jes Maria

Jes Maria Jes Maria Jes Maria

Handwritten text, possibly a signature or date, located on the right side of the page. The text is faint and difficult to decipher, but appears to include the words "The" and "1875".

ALIQVOT
OPVSCVLA

GRÆCA EX VA-
RIIS AVTORIBVS
collecta

Handwritten mark

Caron

CONIMBRICAE.

Ex Officina Antonij à Mariz Vniuer-
sitatis Typograph.

Anno 1583.

REV. J. W. ...
...
...

Recd
2.742

...
...
...

T

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
 εἰρήνης λόγος.

ῥῶ μὲν ὦ ἄνδρες ἀθλιῶσι
 τὰ παρόντα πρῶγματα πλῆ-
 λῶ δυσκολίαν ἔχοντα, καὶ τα-
 ραχίῳ ἔμφορτῶ πολλαῖς προ-
 ῖσθαι, καὶ μηδὲν εἶναι τρυφε-
 ρεῖν πρὸς αὐτῶν λέγειν. ἀλ-
 λά καὶ τῶν πρὸς τῶν βασιλοῖσι πωρ-

ματὰ ταυτὰ, μηδὲ καὶ ἐν τῷ οὐμφορτῶ πᾶν-
 τας ἠγεῖσθαι. ἀλλὰ τοῖς μὲν εἰδῖ, τοῖς δὲ εἰ-
 τὸρ ὡς δοκεῖν. δυσκόλου δὲ ὄντι. Φύσει καὶ
 χαλεπῶ τῷ βυλθ' εἶσαι, ἔτι πολλῶν χαλεπώτε-
 ρον ὑμεῖς αὐτὰ πεποιήκατε ἄνδρες ἀθλιῶ-
 σι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες ὡς ἕρεσσι πρὸς τῶν
 πραγμάτων εἰῶσαι χεῖρσιν τῶν βυλθ' εἶσαι
 ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πρῶγματα, ἐκ τῆς οὐμ-
 βάνει παρὰ πάντα τῷ χεῖνον, ὅμοι δὲ ἐγὰρ τῶν
 οἷς αὐτὰ ἀμαρτίτε ἐπι ὑμῶν ταῖς ἀδοκιμασίαι, καὶ
 δοκεῖν ὅτι λέγειν τὰ δὲ πρῶγματα καὶ πρὸς ὧν
 βυλθ' εἶσαι, ἐκφύγειν ὑμᾶς. ἔμιν ἀλλὰ καὶ
 πρὸς τῶν ἔτῳ ἔχοντα, οἱ μὲν καὶ πεπληκῶς
 ἐμαυτῆρ ἀνέσκηκα, αὐτὸς δὲ λήθητε τῶν δευτεῖν
 καὶ φιλονεικῶν ἀχρῶντες ἀκχεῖν, ἀσὺ πρὸς πόλε-
 ως βυλθ' ἐμίνεσι, καὶ τιλικῶν πραγμάτων προ-
 σήκω. ἐμὲ καὶ λέγειν καὶ συμβυλθ' ἐμ, διὼ καὶ τὰ
 παρὸς ταῖς εἰσὶ βυλθ' εἶσαι, καὶ τὰ πρὸς ἐμένα σακῶσε-
 ται. ἀκρεῖβῶς δὲ εἰδῶς ὦ ἄνδρες ἀθλιῶσι

τό λέγειν ὡς ἰσχυρῶς αὐτὸς εἰπέ τις, καὶ πάλιν αὐτὸς
παρ' ὑμῶν ἀείψαν πάντοτε λυσιτελοῦσιν ἵστοι-
κῶσι μὲν ὅμως, ὡς ἴσως ἡ γὰρ μακροχρόνιον ἐπαχθὲς
ὡς ἐπὶ ἀνάγκῃ ἐσαν ὁρῶν, ὡς ἴσως ἀρκούντο νομίζω
δι' ἀμεινοῦ ἄν' ὑμῶν περὶ ἄμνησιν ὄντων κρινῶναι,
μικρὰ δὲ πρότερόν ποτε ἐβθέτων ὑπὲρ ἐμὴ μνη-
μονῶσαντας. ἐγὼ γὰρ ὡς ἄνδρες ἀθλοῦσιν οἱ πρῶ-
τον ἴσως ἰκ' ἐπέφρονες ὑμᾶς δὲ ἐν θυβρίαισιν ἀταρα-
κτομένων πραγμάτων βοήθειαν πλεταρχῶν καὶ
πόλεμον ἀδοξοῦ καὶ διαπανθροῦ ἀραδαί, πρῶ-
τον καὶ μόνος παρελθὼν ἀντιῆρ καὶ μόνον ἐδυσπεί-
σθην ὑπὸ τῶν μικροῖς λήμμασι πολλὰ καὶ μεγά-
λα ὑμᾶς ἀμαρτάνων περὶ πάντων καὶ χρόνον βρα-
χέως διελθόντων, μετὰ τὰ πρὸς ὄφλιμαί-
χῶν, καὶ παθεῖν οἷα τῶν ὄντων ἀνθρώπων
ἐβλένες πρότερον πεπόνθασιν ἴσως τῶν ὄντων, οἷς
ἐβοήθεισα μὲν πάντες ὑμεῖς ἐγνωτε, τὴν τε τῶν
ταῦτα πρὸς αἰτῶν μακίαν, καὶ τὴν τὰ βέλιστα
εἰρηκόγα ἐμὲ. πάλιν ἴσως ὡς ἄνδρες ἀθ-
λοῦσιν οἱ, καὶ τῶν νεοπτόλεμον ἴσως κριτικῶν τῶ
μὲν ἀτέχνῃσιν προχίματι τυγχάνοντα ἀδίας
μακρὰ δὲ ὄντα ζόμενον τὰ μέγιστα τὴν πόλιν, καὶ
τὰ παρ' ὑμῶν διοικῶν τὰ φιλίππων, καὶ πρῶτα
νόοντα, παρελθὼν εἰς ὑμᾶς ἐνεκα ἕτ' ἐ-
χθρῶν, ἕτ' ἐσυκοφαντίας ἰδίας, ὡς ἐκ τῶν μετὰ
τῶν ὄντων ὄντων γέγονε διήλορ. καὶ ἐκ ἐτ' ἐν τῶ-
ν αἰμασίῃσιν ἐπὶ ὑπὲρ νεοπτόλεμος λέγον-
τας, ἕτ' εἰς ἴσως, ἀλλ' αὐτὸς ὑμᾶς. εἰ γὰρ ἐν
διον ὄντων βραγυδίᾳ ἐθεάσαθε ἀλλὰ μὴ πρὸς ὄντων
τηρίας

τηρίας υμῶν κοινῶν πραγμάτων λόγῳ, ἢ
καὶ ἕτεροι ἕτεροι εὐκείνῳ τῷ χάριτι, ἕτεροι ἕτεροι
πρὸς ἀπέχθειαν ἠκούετε. καὶ τοι τὰ τό γε ὑ-
μῶν οἱ μακρῶν ἀποστάσεων ἠδὲ πῶς, ὅτι τὴν τὸ
τε ἀφίξιμ εἰς εὐὸ πολέμους ἐποιήσατο ὑπέρτε-
ρά ἐκεῖ χρηματὰ ὀφειλόμενα, ὡς ἐφη, κομί-
σαι δὲ ὑπο λειτουργεῖν. καὶ τῷ τῶ λόγῳ πλεί-
στον χρησάμενος, ὡς δεινὸν εἴ τις ἐγκαλεῖ
τοῖς ἐκείθεν ἐνθάδε τὰς θυπορίας ἀγνοίῃ
ἐκείθεν εἰς τὴν εἰρήνην ἀδείας ἔτυχεν, ὡς ἐν-
θάδε ἐκείνητο, ἕσθαι φασκράται ὑπὸ ἐξαργυ-
ρίσας, πρὸς ἐκείνον ἀπάγων ὡς χετο. δύο μὲν
δὴ ταῦτα ὡς πρὸς ἐπιπορ ἐγώ, μαρτυρεῖ τοῖς
τότε γεννημένοις λόγοις ὁ δὲ ὡς καὶ δικαίως
οἱ ἀπορίων, ἀρφαθέντα ὑπὲρ ἐμῶν. τρίτον δὲ ὡς
ἀνδρες ἀθλοῦσιν, καὶ μόνον ἐν τῷ τῷ εἰπῶν ἐ-
καὶ καὶ δὴ καὶ πῶς ὡς παρελήλυθα, ἐρῶ. ἡμεῖς
καὶ εὐὸ ὁρῶντες εὐὸ πῶς εἰρήνης ἀπειληφό-
τες ἢ καὶ οἱ πρὸς βεῖς, τότε θεοπίας ἡνωμένων
πλαταιῶν ὑπὸ ἰσχυρίων οἰκισθῆσεσθαι, καὶ εὐὸ
μὲν φωνέας ἔμ φιλίππομ, ἀν γενήται ἡμεῖς
σώσειμ, τῷ δὲ θηβαίων πόλιμ διοικεῖμ, καὶ ἔμ
ἄρωπομ ὑμῶν ὑπάρξειμ, καὶ τῶν βόιαν ἀντ
ἀμφιπόλεως ἀποδοθήσεσθαι. καὶ τοιαύτας
ἐλπίδας καὶ φανακισμῶν, οἷς ὑπάρχοντες ὑ-
μῶν, ἕτεροι συμφορόντως, ἕτεροι ἕσθαι, ἕτεροι
προεῖθε φωνέας ἕσθαι τῶν ἕτεροι ἕτεροι ἕτεροι
σας, ἕτεροι σιγῆσας ἐγὼ φάνηθαι ἀλλὰ προ-
απῶν ὑμῶν, ὡς εὐὸ οἱ δὲ ὅτι μνημονώετε, ὁ-

τι ταῦτα εἴτε οἱ δια, εἴτε προσδοκῶ, νομίζω ἢ
τὸν λέγοντα ληρεῖν, ταῦτα τοίνυν πάντα ὅσα
φαινόμενα βέλτερον τῆ ἡλικίᾳ προσώμ, εἴ τις
μίαν ὡς ἀδρες ἀθηναῖοι, εἴτε δεινότητα, εἴτε
ἀλαζονείαν ἐπακοίσιω. εἴτε δὲ προσποιήσομαι
δι' εἰδέν' ἀλλογενέσκαι, καὶ προμαθαιέσθαι
πλὴν δι' ἀν' ὑμῖν εἴπω δύο ἐν μὲν ὡς ἀν-
δρες ἀθηναῖοι, δι' ἄτυχίαν, ἢ συμπάσης ἐ-
γὼ δὲ ἐν ἀν' ἑσώποισ εἴσης δεινότητι καὶ σο-
φίᾳ οἶδ' ἡρατῶσαν. ἐτόρον δὲ, ὅτι περὶ κα-
τὰ πράγματα κρίνω, καὶ λογίζομαι, καὶ εἰδέν
λήμμεν εἴ τις ἀν' ἐχοι περὶ σοῦ εἰς ἐγὼ πολι-
τῶμα καὶ λέγω, δεῖξαι προσρητημῶν. ὅρ-
θὸν εἴν' εἴ, τι ἀν' ποτε ἀπ' αὐτῆ ὑπάρχει τῶν πρα-
γμάτων, τὸ συμφέρον φαίνεται μοι, ὅταν δι-
ῶν δὲ δάτρω ὅσ' ἄνδρες εἰς τρυταίῳ ἀργύριον προ-
σενέγκης, οἴχεται φέρον, καὶ καθέλκυσεν τὸν λο-
γισμὸν ἐφ' αὐτῶ. καὶ εἴκ' ἐτι ἀν' ὅρθως, εἴτε
ὑγιῶς ὁ αἴτιον ποιήσας πᾶσι. εἰδένό: ἀν' λογι-
σαίτο. ἐν μὲν εἴν' ἐγὼ γε πρῶτον ὑπάρχειν φη-
μί δι' αἴτιον, ὅπως εἴτε σωπαξίμ, εἴτε συμμάχους
εἴτε ἀλλοτῶ βίβλεται τις λιτασκουάζημ τῆ πᾶ-
λει, πῶ ὑπάρχουσαν εἰρηλίω μὴ λύωμ εἴτιον ποι-
ήση. εἴχως θαυμασίω, καὶ δι' ὡς ἀξίαν εἴσαν ὑ-
μῶν. ἀλλ' ὅποια πότ' ἔστιν αὐτῆ, μὴ γενέσθαι
μᾶλλον εἴγε τοῖς πράγμασι κατῶν, ἢ γεγε-
νημένῳ νῶν δι' ὑμᾶς λυθῶναι. πολλὰ γὰρ προ-
ειμεθα, ὡρ ὑπαχόντων τὸτ' ἀν', ἢ νῶν, ἀσφα-
λέσθω καὶ ἑσώωμ ἢ μῖν ὁ πόλεμος. διδύ-
τῆρον δὲ ὅρθωμ, ὅπως μὴ προαξώμεθα ὡς ἀν-

δρες

Δρες ἀθιωταῖοι σὺ σιωπῆ ληλυθότας τῆς, καὶ
φάσκοντες ἀμφιπέποντας νυεῖναι, εἰς ἀνάγ-
κω καὶ τρέψασιν κοινῆ πολέμου πρὸς ὑμᾶς. ἐ-
γὼ γὰρ εἰ γένοιθ' ἡμῖν πρὸς φιλιπποῦ πάλιν
πόλεμος δι' ἀμφιπολιν. ἢ ἕτοιγόν τ' ἐγκλιμα-
ῖδιον, εἰ μὴ μετέχουσι θεῖα λαί, μὴ δ' ἀεὶ τοῖς,
μυλὲ' θηβῶν οὐκ ἀν' ἡμῖν οἴομαι τῶν τῶν
δένα πολεμῆσαι, καὶ πάντων ἡκιστα (καὶ μοι μὴ
φοβηθῆσιν μηδὲς κέρμ' ἀκῆσθ) θηβαίους ἔχ-
ως ἡδέως ἔχουσιν ἡμῖν, ἔδ' ὡς ἔκ' ἀν' χαρι-
ζόνθ' φιλιππῶ. ἀλλ' ἴθυσιν ἀκριβῶς (εἰ καὶ πᾶ-
νυ φησὶ εἶλες αὐτῶν ἀναιδήτως εἶναι) ὅτι εἰ γε-
νήσεται πόλεμος πρὸς ὑμᾶς αὐτῶν, τὰ μὲν ἵα
καὶ πάντ' ἐξέσιναυτοί, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφελθεύ-
ωμ' ἔτερος καθεδεῖται. ἔκ' οὐκ προέβητο ἀν' εἰ αὐ-
τῶν εἰς εἴθ' ἡμῶν κοινῆς τ' ἀρχῆς εἰ ταῖτας εἰ-
σιν τῶ πολέμῳ. ἔδ' ἐγὼ εἰ πάλιν πρὸς τῶς θηβαί-
ους πολεμῆσαι μὴ δι' ἄρ' ἡμῶν, ἢ τιτ' ἰδίων, ἔ-
δεν' ἀν' ἡμᾶς παθεῖν ἡγῶμαι. καὶ γὰρ ἡμῖν κα-
κίνοισ' αὐτῶ βοηθῆθ' ἔντας ἀν' οἴομαι εἰς τῶν οἴκῃ
αὐτῶν εἰς ἐμβάλοι, βοηθεῖν, ἔσσωε πισεραθ' ὁσμ
ἔδ' ἐλεθροῖς. καὶ γὰρ αἰσυμαχίαι εἴθ' ἔχουσι τ'
τέροπον ὡρ' ἐφροντίσειεν ἀν' ἡμῶν. καὶ τὸ πρᾶγμα
φύσ' ἔτι τὸν βῆμ' ἔκ' ἀχ' ἔτ' ἴσῃς ἔκ' αὐτῶν ὅσ' ἔτι
ἄν' ἔσ' ἔτ' ἡμῖν, ἔτ' ἔθ' ἡμῶν, ὡς εἶναι καὶ
κρατεῖν τ' ἀλλῶν. ἀλλὰ σὺ μὲν εἶναι ἀπαν-
τες ἀν' βίλοιντο ἔνεκα εἰ αὐτῶν, κρατῆσαντας ἔ-
τῶς ἐτίθ' ἔλεσθ' ὅσ' ὑπ' ἀρχῆν αὐτῶν, ἔδ' εἰς.
τιτ' ἡγῶμαι φοβερὸν, καὶ τίφυλαξαθαί φημι
λεῖν ὑμᾶς, ὅπως μὴ κενῶν προφασίμ, καὶ

κοινῶν

κοινόμ' ἔγκλημα ὁ μέλλων πόλεμ' ἔχει πρὸς ἅ-
παντας λάβη. εἰ γὰρ αἰετοὶ μὲν, καὶ μεσσηνῶν,
καὶ μεγαλοπόλιται, καὶ Ἴωνες τῆν' ἰωνίαν ὡς πο-
πυρρῶν ὄσοι γε δὴ τὰ αὐτὰ τῶν τοῖς φρονεῖ-
σι, δεῖ τῶν πρὸς λακεδαιμονίαν ἡμῖν ἐπιπνευ-
κείαν ἐχθρῶς χήσασσι, καὶ τὸ δοκεῖν ἐκδέχε-
σθαι ἡ τῆν' ἐκείνοις πεπραγμένων. θεβαῖοι δὲ
ἔχουσι μὲν ὡς λέγουσιν, ἀλεχθῶς, ἔτι δὲ ἐχ-
θροτέρως χήσασιν, ὅτι τὰς παρ' ἐκείνων φεύ-
γοντας σώζομεν, καὶ πάντα τρόπον τῶν δυο-
μνησίων ἐνδρακνύμεθα αὐτοῖς. δεῖ τ' ἄλλοι δὲ,
ὅτι τὰς φωνεῶν φυγάδας σώζομεν. φίλιπ-
πος δὲ, ὅτι ἡκλύομεν αὐτὸν κοινῶν εἰς ἀ-
μφικτυονίας. φοβῶμαι μὴ πάντες ποδ'. τῆν'
ἰωνίαν ἔκαστος ὀργιζόμενος κοινόμ' ἐφ' ἡμᾶς
ἀγάγωσι τὸν πόλεμον, τὰ τ' ἀμφικτυόνων λόγ-
ματα προσήσονται. εἴτ' ἐπισπαθῶσιν ἔκα-
στοὶ ποδ' ἅ τ' συμφορῶν τ' ἐαυτοῖς ἡμῖν πο-
λεμῆσαι, ὡς περὶ καὶ περὶ φωνεῶν. ἴσ' εἰ γὰρ δὴ-
πως τ' ἴσ' ὅτι νῦν θεβαῖοι, καὶ φίλιπος, καὶ δε-
ῖ τ' ἄλλοι, ἔχουσι αὐτὰ μάλιστα ἔκαστοι ἐσπεδα-
κότες τὰ αὐτὰ πάντες ἐπραξαν. οἷον θεβαῖ-
οι, τὸν μὲν φίλιπον παρελθεῖν, καὶ λαβεῖν,
τὰς παρόδους ἐκ ἐδῶν ἀποκωλύσαι, ἔτι δὲ γε-
νησθαι αὐτοῖς πεπονημένων ὑσάζων ἐλθόντα τῶν
δόξαν ἔχειν. νυνὶ γὰρ θεβαίοις πρὸς μὲν τότῳ
χώρην ἔχειν, καὶ κηκομίσθαι, καὶ λίσσασθαι πέπρακ-
ται πρὸς δὲ ἡμῶν καὶ δόξαν, ἀΐχισα. εἰ γὰρ
μὴ παρῆλθε φίλιπος, ἔτι δὲν ἀν' αὐτοῖς ἐδο-
κει

κει εἶναι. ταῦτα δ' ἔβηλοντο. ἀλλὰ τῶν ἄν-
ορχομλκὸν καὶ τῶν κορώνειαν λαβεῖν ἐπιθύ-
μειν, μὴ δὴ ἰσθαι δέ, ταῦτα παν' ἄν' ὑπέμει-
ναν. Φίλιπποιοῖν τινὲς μὲν δὴ ἰπποκλῆμα-
σι λέγειν, ὡς ἔκ' ἐβέλετο θηβαίοις ὑρχομε-
νὸν καὶ κορώνειαν παραδῆναι, ἀλλ' ὡς ἀκνηκῶ-
δῃ. ἐγὼ δέ τ' ἐτοῖς μὲν ἐρῶ σθαι λέγω. ἐκεῖ-
νο δέ οἱ δια, ὅτι ἔμαλλομεν ταῦτ' ἐμμελεν αὐ-
τῶν, ἢ τὰς παρόδους λαβεῖν ἐβέλετο, καὶ τῶν
δόξαν τῶν πολέμων, τῶν διοκείῳ δὴ αὐτὸν κρι-
σιμ εἰληφέναι, καὶ τὰ πύθια δεῖναι δὴ ἐαυτῶν,
καὶ ταῦτ' ὡς ἄν' μάλιστ' ἐγλίχεται. θετταλοὶ
δέ γε ἔδεδόρα ἐβέλοντο τῶν, ἔτε ἄν' φί-
λιππομ μέγαν γενέσθαι. πάντα γὰρ ταῦτα
ἐφ' ἐαυτῶν ἠγοῦντο εἶναι. τῶν πυλαίας δέ ἐ-
πεθύμειν, καὶ τῶν ἐν δελφοῖς πλεονεκτιμά-
των, διοκείῳ ἰσθαι γενέσθαι. τῶν ἄν' τῶν γλί-
χεσθαι τὰ δὲ συγκατέπραξαν. τῶν τοῖν ἰσθαι
ὡς ἔνεκα ἐκασὸν εὐρησετέ εἰς τὰ πολλὰ προ-
ηγμένον, ὡς ἔδεν' ἐβέλετο πράξαι. εἴτω μὲν
τοῖν ὅτι τοῖς ἄν' ἐβη, φυλακτέον ἡμῖν. τὰ
μειθυόμενα ἡμῶν ἄρα δειῖ ποιεῖν ταῦτα φο-
βημένους, καὶ σὺ ταῦτα μελθύειν. πολλὰ γὰρ καὶ
δέω. ἀλλ' ὡς ἔτε πράξομεν ἔδεν' ἀνάξιον ἡ-
μῶν αὐτῶν, ἔτ' ἔσαι πόλεμον, νῦν τε δό-
ξομεν πασιμ ἔχειν, καὶ τὰ δίκαια λέγειν, τῶν
οἱ μαι δειῖται. πρὸς δὲ τοὺς θρασέως οἴου-
οἰόμενος ἄνωμεν ἡμῶν, καὶ μὴ προσρωμένους
ἄν' πόλεμον, ἐκεῖνα βέλομαι λογισασθαι. ἡ-
μεις

ἡμᾶς θηβαίους ἐὼς μὲν ἔχει ὠροτόμ. καὶ εἴ τις
 εἴροιο ἡμᾶς κελύξας εἰς τὴν τάληθιν, ὅστι
 ἵνα μὴ πολεμῶμεν, φαίμεν ἀν' ἡμῶν φιλιππῶν.
 νὶ κατὰ τὰς πτωθῆκας ἀμφιλόλεως παρακίχων
 ρηκαυλο, καὶ κερθραῖς ἐὼς μὲν ἐξωχέρηρονησι τῆ
 τῆ ἀλλωρ τε τὰ χθαί, καὶ τὸν καὶ κατασπασ
 λιχταλαμβαίει, χίον, καὶ κω, καὶ ἐόδομ, καὶ
 βυζαντίους λιχτάγμ, τὰ πλῆθος δηλονότι τῶ
 ἀφ' ἑαυτῶν ἡσυχίαν πλῆθον ἡγαθῶν αἰ-
 τίαν εἶναι νομίζοντες, καὶ τὸ πρὸς κροῦφμ, καὶ φι-
 λονηκῆρ, πρὸς τούτων, ἐκοῦν ἄνδρες, καὶ κο-
 μιδη χέτλιον πρὸς ἐκάσους καὶ ἔνα ἕτωσί
 ἡδὴ πρὸς ἐνεγκμηλους πρὸς τοῖς κείμει ἀνάγ-
 καιοτάτων, πρὸς ἀπαντας πρὸς τῆς ἐν δελ-
 φοῖς σκιαῶν νυκί πολεμῆσαι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΪΓΡΟΣ
 τῶ φιλιππῶν ἐπισολῶν
 λόγος.

Τι μὲν ὡς ἄνδρες ἀθίωμαῖοι φίλιπ-
 πος ἐκ ἐποιήσε τῶ εἰρήνῳ πρὸς
 ὑμᾶς, ἀλλ' ἀνεβλάμετο τὸν πολε-
 μον, πᾶσι μὲν ὑμῶν φανερόν γε γινεν.
 ἐπειδὴ γὰρ ρηχοαλίους ἀλόν παρεδίωκε, καὶ τὰ
 πρὸς φωκέας διωκήσατο, ὅτι θρακίῳ κατερε-
 ῖε καὶ πᾶσι ταν, αἰτίας ἐκ ἑσας πλασάμενος, καὶ
 πρὸς ῥάσφς ἀδίκως ἐξουζώμ. τῶ μὲν δὲ γὰρ πάλαι
 πολε

πολεμει τος τῆς πῆλιβ, τωδ ὁ λῆγων νω ὁ μολο
γει ἕξ ἀλε φισολῆς, ἡς ἐπεμφεν. ὅτι διε χη
μι τε οἰρώδεις ἡμᾶς τῶ ἐκείνη διώαμι, μῆ
τε ἀγεννώς αὐτίτα χθῶναι πρὸς αὐτόν, ἀλλά
καὶ οἰώμασι, καὶ χημάσι, καὶ ναυσί, καὶ πᾶ
σιρ, ὡς ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀφδδῶς ὁρμη οἰ πρὸς
τόν πόλεμον, ἐγὼ φράσομαι διδύσκην. πρῶ
τον μὲν γὰρ εἰκός ὡ ἄνδρες ἀθλαῖσι, εὐθεὺς
μεγίστος ὑμῖν ὑπάρχηρ συμμάχης, καὶ βοη
θῆς, ὡ μ ἐκείνῳ τὰς πῆδς ὑπὸρβας, καὶ εὐ
ὄρκης ὑπὸρβῶν, λέλυκεν ἀδίκως τῶ εἰρήνω
ἐπφύοις πρότερον ὑξήθη, φενακίζωρ ἀείτινας
καὶ μεγαλά ἐπαγγελμόμνος θυδρυετῆος φη, πᾶν
τα ταῦτα διεξελήλυθεν ἡ δη. καὶ γινώσκει
ται μὲν ἔπειτῶν τῶν θῶν καὶ βυζαντίων, καὶ τῶν
ἐκείνοις συμμαχούτων, ὡς ἐπιθυμῆ πρὸς ε
χθῶναι τοῖς ἡμᾶς τῶν τῶν, ὅτι τῶν ὀλιω
θῆσις πρότερον. καὶ ἀγνοεῖται διέ ἔπειτῶν δετῶ
λῶν δεσπότην, ἀλλ' ἔχῃ γειθαιτῶν συμμάχων
προαιεμνος. ἔπειτῶν εἶται διέ ἔπειτῶν θεβαί
ων νικάσιαν ἢ φεραῖ κατέχωρ, εἰς ὅτῃ ἀμφικ
τυονίαν εἰσδεδυκῶς, τὰς δὲ προβείας τὰς ἐκ
πελοποννήσου πρὸς αὐτῶν ἀγῶν, καὶ τῶν ἐκείνων
συμμαχίαν παραιεμνος. ὡς εἴτῶν αὐτῶν πρὸς
φίλων ὄντων, εὐδ' ἢ νω πολεμειρ ἀκαταλα
κτως, εὐδ' δὲ μνηετί πρὸς ὄμης εἶναι σωμαγωνι
σῆς, ἀπάτας δὲ ὑφραῖθαι καὶ δεβεβλήθαι
πρὸς αὐτῶν. ἐτι τοινω, καὶ γὰρ τῶν ἐσι μικρῶν, οἱ
κατὰ τῶν ἀσίαν σατραπεία καθεσῶτες, ἐκείνος
μὲν

Μὲν γὰρ οὐκ ἔστι Φόρους εἰδὼς ἐμφαίτες ἐκάλυσαν
ἐκπολιεργηθῶσι πρὸς Ἰνθου. νυνὶ δὲ ἀλλ' ἔχ-
θρας αὐτοῖς ἐνέσωσεν, καὶ τὸ κινδύνου πλη-
σίον οὐκ ἔστι, ἰχθυωθῆσθαι βυζαντίου, ἔμό-
νον αὐτοῖς προθύμως συμπολεμήσουσιν, ἀλλ-
λα καὶ βασιλέα τῆς περσῶν χεῖματα χορη-
γεῖν ἡμῶν προτρέφονται. ὅς τοσούτῃ μὴ κέ-
κλιται πλεῖστον. ὅσοι δ' οἱ λοιποὶ πάντες·
τηλικαύτως δ' ἔχει ἑσώμην πρὸς τὰς ἐνθάδε
πράξεις, ὡς ἐκὼν πρὸς τὴν ἡνίκα λακεδαιμο-
νίοις ἐπολεμήμεν, ὁποτέρους πρόδοιτο, τὰ τὸς
ἐποὶδ' ἡρατῆρ τῆς ἐτέρου. καὶ νυνὶ μεθ' ὑ-
μῶν γενόμενθ' ἔραδι ὡς καταπολεμήσῃ τῷ
Φιλίππῳ δυνάμει. πρὸς τὰ τοῖς τῶν τιλι-
κούσις ἔστιν, ἔκ' ὄρω μὴ ὡς ἐδῆ τῷ εἰρήνῳ
πολλὰ προεληφεν ἡμῶν χωρία, καὶ λιμένας,
καὶ βιαυῶν ἐτέρα χεῖσιμα πρὸς πόλεμον.
ὄρω δὲ, ὡς ὅταν μὴ τῶν ὀνοίας τὰ πράγ-
ματα σωθήσονται, καὶ ταυτὰ πᾶσι συμφέρῃ
ὄισμετέχουσι τῆς πολεμῶν, μενὴ τὰ συσταθῆν
τα βεβαίως· ὅταν δὲ ἐξ ἐπιβληῆς, καὶ πλεο-
νείας ἀπάτη καὶ βία κατέχεται, καὶ τὰ περ
ἔσθ' ἔστιν νυνὶ, μικρὰ πρόφασις, καὶ τὸ τυ-
χόν πταῖσμά ταχέως ἀπαντα διέσεισε καὶ
διέλυσσε. καὶ πολλὰ κινεῖ εὐρισκῶ λογιζόμενθ'
ἔμόνον ὡς ἄνδρες ἀθηναῖοι τὰ συμμαχικά
ἔσθ' Φιλίππῳ πρὸς ἔσθ' ἰαν ἡ κοῖτα, καὶ δυ-
σμίνας, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ ἰδίας ἀρχῆς ἐσω-
ηρησομενας κακῶς, ἔδ' οἱ κείως, ἔδ' ὡς οἴε-
ται.

καί τις ὄλως ἐλπίσῃ μακεδονικὴ δυνάμις εἶ-
ναι πρὸς τὴν μὲν ἐξ ὅσων ἐχειναι, καὶ χεῖ-
ροι αὐτῆς δὲ καθ' αὐτὴν ἀσθενὴς ἐστίν, καὶ πρὸς
τηλικούτων ὄγκων πραγμάτων ὕκαταφρο-
νητος. ἔτι δὲ αὐτῷ ἔστι αὐτὸς τοῖς πολέ-
μοις, καὶ ταῖς στρατείαις, καὶ πᾶσιμοῖς ἀντις μέ-
γαντα νομίσειε, ὁ φάλαγγας αὐτῷ πεποι-
ηκε. μή γάρ οἱ ἔσθ' ἀνδρες ἀδωλαστοί, τοῖς
αὐτοῖς χαίρει φιλιπποῦ τε, καὶ ἐν ἀρχομέ-
νης. ἀλλ' ἐννοεῖται, ὡς ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης,
οἱ δὲ ἀσφαλείας. καὶ αὐτῶς μὲν ἔστι τυ-
χεῖν ταύτης ἀκινδύως. οἱ δὲ ἀδύνατοι δέρονται
καταλιπόντες οἱ κοίτην, γονεῖς, γυναικας
φθείρεσθαι, καὶ καθ' ἐκαστὴν μὲν ἀκινδυνεύ-
ειν, ὡς ἐστὶν αὐτῶν. ὡς ἐστὶν μὲν πολλοὺς τῆν μα-
κεδόνων ἐκ τῶν αὐτῶν ἀντις ἰσίοι παρὰ διακρίνεται
πρὸς τὸν φιλιπποῦ. τοὺς δὲ πάλιν αὐτῶν ὄντας
ἐταίρους, καὶ ἐν τῇ ξένωρ ἡγεμόνας εὐεχέετε
δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπὶ ἀνδρῶν, πρὸς ἰσίοι δὲ
μᾶλλον τῶν ἀδύνατων ζῶντας. τοῖς μὲν γὰρ πρὸς
ἐν πολέμοις μόνον ὡς ἀρχὴ κινδύου. οἱ
δὲ, ἐν πόλεμοις, καὶ τοὺς διαβαλλόντας αὐτῶν
μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας διεδίασι. ἡ ἀκίνοισι μὲν,
μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς ἐν ἀντιταγ-
θέντας. τοῖς δὲ, καὶ τῆν ἐν τοῖς πολέμοις κακῶν
ἐκ ἐλάττω μὲν γὰρ μέτεσι, καὶ χαλεπὴ ἰδία
φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν βασιλέως συμ-
βέβηκεν. ἔτι δὲ, τῆν μὲν πολλῶν ἐπὶ δὲ ἀ-
μάρτη τίς, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἰληφέν. οἱ
δύοται

ὅταν μέγιστα λατορθώσωσι, τότε μάλιστα
σκορακίζονται, καὶ προπιλακίζονται παρά τὸ προ
σηῖον. καὶ τότε οἱ, ἐδίαιτ' εἰς εὐφρονῶν ἀπι
σησφέν. ὁ γὰρ ἄλλοι δολοτιμοὶ εἶναι φασιμοί
σωθρατρίφαντες, ὡς ἐβζλόμνον τὰ κάλλι
σατῆν ὄργων πᾶντα αὐτῶ δοκεῖν εἶναι, μᾶλ
λον ἀχθεῖσθ' ἑσρατηγῶν, καὶ τῆν γεμόνων ὄψε
αἴξιον ἐπαίν. Ἐπράξασι, ἢ τῆς ὄλως ἀχτυ
χοῦσι. πῶς ἔν εἰ πρὸ βδιστῶν τα τοιαῦτα, πι
σῶς ἢ διηπολύρ χρόνον αὐτῶ παραμένουσιν, οἷ
τινω ἢ ἄνδρες ἀθηναῖοι, τὸ λατορθῶν αὐ
τόν, ἐπισκοτεῖ πᾶσι τρις κίβδισ. αἱ γὰρ εὐπρα
ξίαι ἀθναί συγκρούται καὶ συσκιάσαι τὰς εἰ
μαρτίας εἰσὶ τῆν ἀνθρώπων. εἰ δέ τι πῆλαισθ,
τότ' ἀκρῖβως διακαλυφθῆσθ' ἅπαντα τῶν τα.
συμβαίνῃ γὰρ ὅσπερ ἐν τοῖς σώμασιν ἢ μῶν,
ὅταν ἢ ἐρρωμένθ' ἢ ἕως, ἐδέν ἐπαιδανέθ' τῆν
καθέκασα σαθρῶν ἐπὶ ἀν δέ ἀρρώσεισθ, πάντα
κινεῖται, καὶ ἔτι γμα, καὶ σρέμμα, καὶ ἀλλο.
Ἐτῆν ὕπαρχόντων ἢ μήτε λέως ὕγιόν. ἔτω
καὶ τῆν βασιλῆων καὶ πασῶν τῶν δωασφῶν, ἔως
ἢ ἀν ἐν τοῖς πολέμοις λατορθῶσιν, ἀφανητά
κακὰ τοῖς πολλοῖς ὄσθιν. ἐπὶ ἀν δέ ἔκπῆσαι σῶ
σιν, ὅταν εἰ κός παθεῖν ἐκεῖνον μεῖζον φορτί
εἰ, ἢ καὶ αὐτῶ ἀράμνον, γίνεται φανερὰ τὰ
δυσχρῆν ὅσα πάντα τοῖς ἀπασιν. εἰ δέ τις ὕμῶν
ὡς ἀθῆνες ἀθλαῖοι τῶν Φίλιππορ ὄσῶν ἐν τυ
χωῶν τα, φοβερόν εἶναι νομίζθ, καὶ δυσσελέμη
ρ. ὁ ὄφρονος ἢ ἀνδρὸς χρεῖται πρηνία. μεγὰ
λη

λη γὰρ ῥοπή, μάλλον ὅτ' ὄλομ' ἢ τύχη δὲ πρὸς
ἀπαντα τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, κατὰ
πολλὰς μὲν ἰδέσθαι εὐλοία ἄνεις ἐχρήτησαν τὴν
ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἡγεμονίαν, ὅτι τε
μόνον, ἀλλὰ σὺν ἐλόντι φράσαι, πάντων τ' ἐν
μακεδονία βασιλευσάντων, καὶ κίνοι μ' ἀθη-
ναίοις φόρος ἠνεγκαμ, ἢ δὲ ἡμετέρα πόλις ἐδενί-
πω τ' ἀπάντων ἀνθρώπων, ἐτί ὅσον τὸ πλεί-
ον ἀφορμὰς αὐτ' πρὸς τὴν τ' θεῶν μεύνοισιν ἐχο-
μεν, ὅσων διατελεῖ μὲν εὐσεβεῖς ἐρα καὶ δικαιοτέ-
ρα πράττοντες. τί ποτ' ἐν ἐκείνος ἐν τῷ τρεῖς
ἐρα πολέμα κατ' ὠρθωσεν ἡμῶν, ὅτι ἡ ἀνδρες
ἀθωαῖοι, παρρησιάζομαι γὰρ πρὸς ὑμᾶς, ὅ μὲν
αὐτὸς στρατεύεται, καὶ ταλαιπωρεῖ, καὶ τῆς κιν-
διῶν παρρησιῶν, καὶ τῆς κίνοι παρρησιῶν, καὶ τῆς ὠρθω-
σεν παραλείπων ἐδεμίαν ἢ μείσ δὲ, εἰρήσε
ταί γὰρ τὰ λιθές, ἐδενί πεισιώτες ἐνθάδε κα
θήμεθα, μέλλοντες ἀεὶ, καὶ φησὶ ζόμενοι, καὶ
πωθα, ὁμένοι κατὰ τὴν ἀγορᾶν, εἴ τι λέγει
νεώτερον, καὶ τι, τί γένοιτ' ἀν' νεώτερον, ἢ μα-
κεδῶν ἀνὴρ καταφρονῶν ἀθωαίων, καὶ τολ-
μῶν ἐπισολὰς πέμπειν τιαύτας, οἷας ἡκού-
σατε μικρῶν πρῶτερον, καὶ τῶν μὲν ὑπάρχουσιν
μισοφόροι στρατιῶται, καὶ νῦν δὲ ἀπὸς τῆς
τῶν παρ' ἡμῶν ῥητόρων τινές, οἷ τὰς παρ' ἐκεί-
νου δωρεὰς οἷ καθε λαμβάνοντες ἢ κ' αἰχύ-
νον Φιλίππω ζῶντες, οὐδὲ αἰσθάνονται πάν-
τα καὶ τὰ ἀπὸ πύλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν

μικροῦ λίμματος ὅσω λωοῦτες. ἡμεῖς δὲ
ἔτε τῆν ἐκείνῃ πρᾶγματων ἔδην σασιάζην
παρθεσκευάζομεν, ἔτε ξενότροφεῖν ἐδέλομεν
ἔτε αὐρίστρατεύεσθαι τολμῶμεν. ἔκουε εἰς
ἔδην θαυμασόν εἴτι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν
κατὰ ἢ πρότερον πόλεμον. ἀλλὰ μάλλον,
εἰ μηδὲν ποιῶντες ἡμεῖς, ὧν προσηκῆ ἔδ
πολεμοῦντας, νομιζομεν κρατήσθαι τὰ πάντα
πράττοντες, ἀ δειτῶν πλεονεκτησθαι μελλον
τας. ὧν ὧν αὐδρες ἀθωαῖοι, χεῖ λαβόντας ἐν
νοικῶν, καὶ λογισαμένους, ὡς ἔδιν ἐφ' ἡμῶν ἔδιν ἢ
φάσκῃν ἀγῆν εἰρήνω. ἡ δὲν γὰρ ἐκείνῃ καὶ
προηγόρευκε ἔν τῷ πόλεμον, καὶ τίς ἄλλοις ἐξ
ἐνίνοχε. μηδενός μὲν φείδεσθαι, μήτε τῆν
δημοσίῳ, μήτε τῆν ἰδίῳ. στρατεύεσθαι ἔ-
άν περ καί τις ἢ. προθύμως ἀπαντας, χεῖ ἄλλῃ
στρατηγῶν ἀμείνοσιν ἢ πρότερον. μή γὰρ ἔδ
λάβοι τις ὑμῶν δι' ὧν ἐκ χερσῶν ἐγένετο
πράγματα χεῖρον τὰ αὐτοπόλεως, δειτῶν
αὐτὰ πάλιν ἀναλήφειν, καὶ γενήσεται βελ
τίω. μηδὲ νομίσπειράθυμοῦτων ὑμῶν ἄσ
πῶν πρότερον, ἐτῶν ὑπὲρ τῆν ὑμετέρων ἀ-
γωνιεῖσθαι προθύμως. ἀλλ' ἐννοεῖσθε ὡς αἰσ-
χρόν ἐσιν, ἔδ μὲν πατερός ὑμῶν πολλοὺς πό-
νους, καὶ κινδύνους μεγάλους ἐπὶ στήναι λα
κεδαιμονίοις πελεμοῦντας. ὑμᾶς ἔδ, μηδὲ ὑ-
πὲρ ὧν ἐκείνοι δικαίως κτησάμενοι παρέδο-
σαν ἡμῶν, ἐθέλῃν ἐρῶμεν ὡς ἀμυνεσθαι. ἀλλ-
λά τοι μὲν ἐκ μακεδονίας οὐκ ἔδ μὲν ἔδ τως

εἶναι φιλοκινδυνωρ, ὡς δ' ὑπέρ τῆς μείζω πείσῃσαι
 τῷ ἀρχῶ, κατατετρῶσθαι τῶν ἰσῶμα τοῖς
 πολεμίοις μαχόμενον. ἀδυνάτους δὲ οἷς πατρί-
 ορβί μηδενός ὑπακχείν, ἀπάντων δὲ ἕρατι, ἢ
 τοῖς πολέμοις, τῶν διαμαλακίαν, ἢ ἔραθυ-
 μίαν ἐγκαταλιπεῖν τῶν τῆς περὶ γόνων βρ' γα, καὶ
 τὰ συμφρόντα αἰ πατρίδι. ἵνα δὲ μή μα-
 κρόλογῶ, φημί, χεῖναι πάντα ἡμᾶς παρασκευά-
 ζεσθαι πρὸς τὸν πόλεμον. παρακαλεῖν δὲ εἶδ' ἔδ' ἔδ'
 ἀλλοιους ἑλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ ἡμῶν τοῖς βρ'-
 γοις, πρὸς τῷ ὑπὲρ ἡμῶν συμμαχίαν, ὡς ἀπ' ἀσ-
 μὴν βί λόγῳ μάταιος πράξεων ἀμοιβῆς γειό-
 μιν. τοσούτω δὲ μάλιστα ὁ παρά αἰ μετῶρας
 πόλεως, ὅσῳ δισκοῦ μιν αὐτῶν περὶ χειρῶν ταχῆ,
 εἶναι τῆς ἀλλῶν ἐλλῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΟΡΕΡΙ ΤΟΥ
 ΣΕΦΑΝΟΥ ΑΙ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

Εἰ μὲν ὅτῳ πλείστοι σωσίποιον ὡς βεβλή-
 τῶ τῆς φήσιμα ἐκέλευε δοῦναι τὴν σε-
 φανόν, καὶ μάλιστα. ἵνα, εἰ λαβεῖν αὐ-
 τῶν ἡξιοῦσι ληψισοδίου μόνου μοι συ-
 νειρηκῶ, τούτοις δὲ πανπέλλοι. καὶ δὲ τῶν
 πρώτῳ παρασκευάσαντι τῷ τριῆρη τῶν ταμίαν
 περὶ σταξίν ὁ δὲ μὲν δοῦναι. πεποίηκα δὲ τῶ
 τῶ γὰρ: δὲ φημι δὲ ἢ αὐτὸς σεφανουδῶ. δαυ-
 μάζω

μάζω δι' τούτων ὅτι τριήρεις ἀμελησαντες,
ἐπὶ ῥήτορας παρεσκεύασαν, καὶ δοκῶσι μοι παν-
τός διημαρτηκέναι τῆ' ἐρωματιῶ, καὶ νομί-
ζω οὐχί τοῖς ποιῶσι μ' ἀ' δεῖ χεῖρ ὑμᾶς εἶ-
χει, ἀλλὰ τοῖς φάσκουσιν, οὐ τὴν αὐτὴν τρέ-
πορ ἐγνώκατες, οὐ πῶρ ἐγὼ πῶρ ὑμῶν. χυλα-
τ' αὐτὸ δὴ εἶπε δικάϊος ἀ' ἔχοιτ' ἀνείκωτ' ὄρωσ
ἐμοί. φαίνομαι γὰρ βελτίους ὑμᾶς εἶπα λαμ-
βαίνω, ἢ οὐ τοῖς ἐχέω μὲν ἢ ἢ ἄνδρες ἀθλιώ-
οι, καὶ δικάϊοι μ' εἶπε, ἐπὶ τὴν σεφανομ οἰομήτους
δεῖρ παρ' ὑμῶν λαβεῖν, αὐτὸν ἀξίους ἐπίδει-
νύναι τύτου, μὴ ἐμὲ κακῶς λέγειν, ἐπίδει ὅ
εἶπε παρέντες ἐκεῖνο ποιῶσι, ἐπίδειξω φθισ-
μήτους ἀμφοτέρω αὐτὸν ἀ' τε αὐτὸν ἐνεγκάμια
σαν, καὶ ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμισαν ἐξ αὐ-
τῆ' τῶν πεπραγμένων ἐκατόβοις. φήμισμα γὰρ
ὑμῶν ποικιλιῶν ὅς ἀ' μὴ πρὸς ἀ' ἐνὶ κη-
νέας ἰδίω χῶμα τῶν αὐτῶν πῶρ ἐρμήσει, δῆσαι χῶ
δικασίῳ παραδύναι, καὶ ταῦτα κηρῶ αὐ-
των, ἐγὼ μὲν τῶν ἐρμήσει, καὶ σεφανομ δεῖ ταῦ
τα παρ' ὑμῶν ἔλαβον. ἔτσι δε' οὐ καθείκνυ-
σαν ὡς ἐνοχοὶ δεσμοῦ γέγοισι. πῶς ἔν οὐκ
ἀτοπώτατον ἀ' διακράξαιδε ὄρωσ, εἰ εἶπε κα-
θ' ἐαυτῆ' ἐπίσκοντας τίμημα τοῦ ἔρ ἐπαχθῶαι
τούτους σεφανώσαντες ὑμεῖς φαίνοιστε; τὰ σκε-
υήτοιον ὅσα δεῖ παρέχειν τῶν πόλιρ τοῖς τρι-
εράχοις, ἐγὼ μὲν ἐκ τῆ' ἰδίωμ σήλωσα, καὶ τῆ'
δημοσίω ἐλαβον οὐδεν'. οὗτοι δ' ὑμετέρους
κέχλωται, καὶ τῆ' σφετέρωμ οὐδεν' εἰς ταῦτα
περ.

πρωϊνται. κη μω ουδ' αν' εκεινο γ' ε'χειεν' ειπειμ,
ως αν' ε'πειρωντ' ε'μου' προτ'ροι. περιμ γ' η' φθα
μονομ αν' τριηρας τετους, ε'σεπληρωτο' μοι, και
παντες ε'ωρα' ο' υ' μεις α'ιαπληρουμ' ενω τ'νω ναω.
ε'τερινω υ' πηροϊαν τ'νω λερατισω ε'λαβομ,
πολω' πλειστομ αργυριομ δεσ. ου'τι δε' ει' μω
ει'χομ χειρονα η'μωμ, υ' δερ' αν' ω' δ'ιανομ. νω
δ' ουδ' ο' ποιαντι' νοω' μεμ'ιδανται' ωδ'υ'. τε' πλει
ον' α'υτιλε'γοντες. και τοι' πα'ς ει'σι' δικαιοι,
ταυ'τα η' υ' σερομ ε'ξαναπληρωω', νω δ' ω'ς προ'τοι
παρασ'κοθιασ' α'μνοι' η'μ' σε'φανομ λαβεϊμ; η' γου'
μου' ρινω, ο'τι μω' δικαιοτατ' αν' σε'φανω'σαι
τε' ε'με', και μηδερ' ει'ποντ' ε'μου' γιγνωσκημ
υ'μα'ς. ο'τι δ' ου' μετεσι' μονοις τετοις ωδ'υ'. τε'
σε'φανου' λογ'ω, τε' τ' ε'πιδ'ιαξωμ βουλομαι. πο
θεν ε'ν ε'ω'ο' μαλιστα' ε'σαι δ'η'λομ; α'φ' ω'μ αυ'τοι
πεποιηκασι. σκε'τωμνοι' η'μ' ε'ξε'λαχι'σου τριη
ραρχει'μ βουλομ'νομ, μεμ'ιδωκασι τ'νω λειτουρ
γιαν, και τι' πα'ς ουκ' α'δικομ, η' η' μω' α'ναλω
ματωμ α'φεσηκ'εναι, η' η' δε' γιγνωμ'νωμ δι'ε'κε'
να τιμω'μ αξιω'ω' αυ'τοι'ς μετεϊναι; και τε' μω'
μη' ποδ'ορμ'ισαι τ'νω ναυ'υ' τοτε, η'μ' μεμ'ιδωμ ε'
νομ αυ'τια'σθαι. η' η' δε' λεαλω'ς διεδικονημ'νομ
νωμ αυ'τοι'ς λελοθειμ χει'ριμ υ'μα'ς ε'χειμ; δει'
τοι'νω υ'μα'ς μη' μονομ εκ' τουτωμ σκοπει'μ το'
δικαιομ, α'λλα' και ε'ω'μ αυ'τοι' προ'τερομ πε
ποιηκατε ταυ'τα τινω'μ διαπραξαμ'νομ του'
ρις. ο'τε η' η' ναυ'μ'αχ'ια η' η' πρ'ος α'λε'ξανδρου

ἐνικᾶθητε, τότε τῷ τριηράρχω ἑσὺ μεμιασκότας
τὰς τριηραρχίας αἰτιώ τῆς τῆς γεγενημένης νο-
μίζοντες, παρεδῶκα γέ εἰς τὸ δικασθῆναι κατὰ χει-
ροτονήσαυτες προσεδωκέναι τὰς ταῦς, καὶ λε-
λοιπέναι τῶν ταῦς. καὶ κατηγόρει μὲν ἀριστοφῶν
ἐδικάζετε δὲ ὑμεῖς, εἰ δὲ μη μετρίω δόξαν ἔχε-
τε τῶν ὀργῶν ἐπὶ ἐκείνων πονηρίας, οὐδέ μιν ἀ-
εὶ ἐκώλυε τεθναῖναι. ταῦτα τοίνυν εἰδότες οὗ-
τοι πεπραγμένα αὐτοῖς καὶ ἐκείνοις, οὐχὶ φρι-
τῆρῶσι ἐν ὑμῖν ὑπερῶν προσήκη παθεῖν ὑ-
εὶς, ἀλλὰ θημυγοροῦσι κατ' ἄλλω, καὶ σεφα-
νοῦν κελεύουσι αὐτοῦς. καὶ τὸ σκέψασθε, τί-
ν' ἐπὶ ποτε δόξατε βεβουλεύσασθαι τρέπον. εἰ δὲ καὶ τῶ
αὐτῶν πρόφασιν, εὐ μὲν θανάτῳ κριναντες, εὐ
δὲ σεφκνώσαντες φανείητε. καὶ μὴ οὐ μόνον εἰ-
εὶς ποιήσατε, δουκεῖτ' ἀν' ἁμαρτεῖν, ἀλλ' εἰ
καὶ μὴ πολάσητε εὐ τὰ τοιαῦτα ποιούντας ἔ-
χοντες. οὐ γὰρ ἐπειδὴ εἰς ἀσπῆτι τῶν ὑμετέρων
ἀπλέσθαι, τότε χηχάλεπα νῆμ. ἀλλ' ἐν ᾧ τὰ μ
ὑμέτερά ἐστι σωῖα. καθοραῖτε δὲ εὐ ἐφρηκώτας
δι' αἰχρῶν δόξαν, οὐχὶ προσήκουσαν πρόνοιαν
πρὸς σωτηρίας αὐτῶν λοιουμένων. καὶ μηδεὶς ὑ-
μῶν ἐπιτίμησῃ τῶν λόγων πικρῶν εἰνενομίας,
ἀλλὰ τοῖς τὸ δόξον αὐτὸν πεποικῶσι. διὰ γὰρ εὐ
τρίουτους, τῶ τῶσι. θανμάζω δὲ ἔγωγε, τί δὴ πο-
τε τῶ μὲν ναυτῶ εὐ ἀλλειπερμένους ὡν τριάκοντα
πραχμῶν ἕκαστος ἔχει μόνος, δέουσι καὶ κο-
λαζουσιμ οὗτοι. τῶ τῶ τριηράρχω εὐ μὴ συμ-
πλόντας ὡν τριάκοντα μνάς εἰς ἐπίπλωσιν εἰλη-
φεν

καὶ ἄρα ταῦτα ἑαυτῶν τρόπον ἀμαρτήματα ταῦτα
ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται· καὶ τῶν
οὐδὲν ἔστι ἀλογον. Διδῶκατε ἄρα τοῖς βυλομέ-
νοις ἀδικεῖν, ἀν' ἴσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
φθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν. καὶ ἴσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
δύσεως, ἀδίκῃ ποιῶν ὅ, τι ἀν' βούλωνται γέρονε.
τῶν ἴσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ' ἰσθ'
θάνοντας, ἀπεσοκίητους ὀνομάζομεν. ὑμᾶς δ'
οἱ τινες ἐστὲν ἀπενορθότες πολλακίς ἢ διφυλάττε-
θε, τί τις κελύσειεν ἀν'; ἀξίον τοῦτον καὶ πᾶσι
τῶν σωσιμῶν εἰπεῖν. οὕτως ἄρα ἡγουῦνται
τινες ἐξ ἑστὶν εἶναι σφίσι νῆπιεῖν ὅ, τι βέλων
ται καὶ λέγειν παρ' ὑμῶν ὡς ἐπὶ ποτὲ συγκα-
τηγοροῦντων μετὰ ἀριστοφῶντος, καὶ πηρεῶν
ὄντων τοῖς μεμιασμένοις τὰς τριπλάσιον, νῦν
κελεύουσι τινες ρύτους σεφανάσαι. καὶ διουῖν
δατέρον, ἐξελέγχουσι αὐτοὺς, ἢ τὸτ' ἐκείνους ἀ-
δίκως συκοφαντῶντες, ἢ νῦν τοῖς δι' ἡμῶν
συκοροῦντες, καὶ χαρισάσαι κελεύουσι ὑμᾶς
ὡς πᾶσι πᾶσι δωρεᾶς, ἀλλ' οὐ πᾶσι νικητῶν
λόγων ὄντων, ἢ καὶ χάρις τιθεμένων δὲ τῶν τοι-
ούτων καὶ ἀμελοῦσι ὑμῶν, ἀλλ' οὐ δὲ τῶν
βελτιόνων τοῖς ὑπερεῦσι ἀδίκῃ χερίζεσθαι
προσῆκον. εἰπεῖν ἄρα ὡς ὀλιγοῦσι τῶν δικαίων
ἀδικεῖν εἶναι, καὶ παντελῶς τὰ μακροῦ ἐργα-
πῶς τὸ λαβεῖν νομίζουσι, ὡς οὐ μόνον τοῖς
πρῶτερον ἔχουσιν ὑφ' αὐτῶν ἐναντία τολμῶ-
σι διμνηροῦν, ἀλλὰ εἰ νῦν οὐ ταυτὰ λέγου-
σι ἑαυτοῖς, οἱ τινες δὲ μὴ νῦν φασὶ δίκῃ
οἰκεί-

ἀλλήλους εἶναι καὶ θρασυεῖς, οὐδένας ὑμῶν εἰ-
σιν ἀτίμωτοι. παρά γὰρ τῶν λεγόντων, οὗς ἴσα
ἡδὲ μισθῶ ἴσῳ πρῶτοντας, πωθάνεσθε ποῖόν
τιν' ἐκαστον δεῖ νομίζῃ, οὐκ αὐτοὶ θεωρεῖτε.
καὶ ἴσως οὐκ ἄτοπον τούτους μὲν αὐτοὺς
προνεροτάτους τῶν πολιτῶν νομίζῃ, τὸς δὲ ἴσως
τούτων ἐπαινομένους χρησοὺς ἢ γείσθαι, καὶ γὰρ
τοὶ πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται, καὶ μονοουχί
ἴσως κίβηται πωλοῦσιν τὰ κοινὰ. καὶ σεφα-
νοῦν ὅτι αὐτοῖς διοκίῃ, καὶ μὴ σεφανοῦν ἰε-
λεύουσι, κυριωτέρους ἢ ὑμετέρων διογμάτων
καθιστάτες. ἐγὼ δὲ ὑμῖν ὡς ἄνδρες ἀθλωαῖοι πα-
ραίνω, μὴ ποιεῖτε τί τῶν ἀναλίσκῃ ἐθελόντων
φιλοτιμίαν ἡδὲ τῆ τῶν λεγόντων πλεονεξία. εἰ
δέ μή, διδάξετε πάντας, τὰ μὲν ὑφ' ὑμῶν προ-
σταττομένα, ὡς θετέλεστα διοικεῖν. τοὺς δὲ ὑ-
περ τούτων ἀναιδῶς εἰς ὑμᾶς ἄθυτομένους ὡς
πλάστου μισθοῦσθαι.

Βάπτως καὶ κορύδωρ.

Εἰπέ μοι ὦ κορύδωρ. τίνος αἰβόες. ἢ ῥα^{Κορύδων.}
Φιλῶνδρα;
οὐκ ἄλλ' αἴγωνος. βόσκειν δέ μοι αὐτὰς
ἔδωκεν.

Β. ἢ πάφει κρύβδιαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγες;

Κ. ἄλλ' οὐ γερῶν υφίπτιτα μοχρία. κἠμέφυλάσφ.

Β. ὠνύς δ' ἐστίν' ἄφαντος ὄβωκόλος ὠχέτο χῶραν;

Κ. οὐκ ἀκκσας; αἴγωνιν ἐπ' ἀλφεόν ὠχέτο μίλων.

Β. καὶ πὸ κατῆνος ἐλαιον ἐν ὀφθαλκοῖσιν ὀπώψφ;

Κ. φαντί νιν ἠρακλήϊ βιηνησά καλλος ἐρίσθεν;

Β. κἠμ' ἐφ' ἄματῆρ πολυδευέκος ἠμν ἀμηνῶ.

Κ. καὶ χετ' ἐχων σκαπάναν τέ καὶ εἰκαζευτόθεμα
λα.

Β. πείσαι τοι μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυασην.

Κ. ταῖδα μάλαι δ' αὐτὴν μυκώμεναι ὦ δεποθῶϊτι.

Β. δὴ λαῖαι γ' αὐτὰς τὸν βωκόλον ὡς κακὸν ἔβρον.

Κ. ἢ μὰν δειλαῖ αἴγε. καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

Β. τίνας μὲν δῆλοι τὰς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται

τῶς ἔα. μὴ πρῶκας σιτίζεται ὡς ὄδρο τέττιξ;

Κ. οὐδ' ἀρ' ἄλλοκα μὲν μιν ἐπ' αἰσάροιο νομθίω.

καὶ μαλακῶ κόρτιο καλὰν κάμυθα δίδωμι,

ἄλλοκα δέ σκαλεφ' ἔβαθυσκιον ἀμφίλατυμον

Β. λεπτός μὰν χῶταυρος ὁ πύρριχος. εἴθε λάχοιμ

τοὶ τῶλαμπριάδα ἢ διαμότα. ὁ κκαθύντι
τὰ ἕρηχο τοῖνδε. καιροχρᾶς μων ᾄδ' ἰλαῖμας.

Κ. κῆ μῆνῆς ἢ μάλιμον ἐλαύνε πα. ἐς τε τὰ Φυχω
κῆ ποτὶ ἕρηναιθον. ὁ πα καλὰ πατὰ ρύσιτι.
αἰ γῆ: πυρος κῆ κνύζα, κῆ εὐώδης μελίτσια.

Β. φῶ φῶ. βᾶσεῦ νται κῆ τὰί θῆες ᾄ τάλαν αἴγων
εἰς αἴδιαν, ὅκα κῆ τυ κα κῆς ἡράσασο νίκας.
χ' αὐρύγξ ἄρω τι παλίνετα. αὐ ποτ' ἑωῖα.

Κ. κ' τῆνα γ, εἰ νυμφας. ἐπ' αὐ ποτὶ πῆσιν ἀφδ' ἡν-
δῶρον εἰν νηρ' ἔληπεν. ἐγὼ δέ τις ἕρην μελιτῆς
κῆ ὑμλ' τὰί τλχύκας ἀγκυρομα. ὅ δέ τὰ πύρρω
αἰ νέω. Τχῆ τεκρότωνα. καλὰ πόλις ἀζάκινθος.

κῆ τό ποτ' ἄωον ἢ λακί νιομ. ἄ ποδ' ὁ πῆιτας
αἴγων ὁ γδῶκον τὰ μόνος κα τε δαίσαν μαρδίας.
Τηνεὶ κῆ ἕρη ταῦρον ἀπ' ὠρεος ἀγε πιάξας

Τὰς ὀπλαῖς, κῆ δὴ κ' ἀμαρυμι δι. τὰί δέ γιναι κες
μακρόν ἀνάυσαν, χ' ὠβωκόλος ἐξεγέλασε μ.

Β. ᾄ χαρίεσσ' ἀμαρυμι. μόνος σέθεν ε' δέ θανοίσας
λασεῦ με δ' ὄσον αἴ τις ἐμῖν φίλαι ὄσαν ἀπέοθας
αἰ αἰ τῶ σκληρῶ με κλα δαίμονος. ὅς μ' ἐλελύγξ

Κ. θαρσαῖρ χε φίλε βᾶττε. τὰ χ' αὐ' ριον ἐσεί' αἴ μῆ
ἐλπίδες ἐν ζωῆσιν. αὐ ἐλπίσοι δέ θανόντες. (νον.
χ' ὠζέυς ἀλμοκα μ' πέλῃ αἴθριος. ἀλμοκα δ' ὡ. φ.

Β. θαρσέω. βᾶ με κα τωθε τὰ μοχία. τὰς ᾄδ' ἐλαίς
ἢ θαλμῖν γρώγοντι, τὰ δὴ σῆα. ὡ τῶ ὀλέπαςτος.

Κ. ὡ τῶ ἀκυμαίθα ποτὶ ἕρη λόφομ. οὐ κ' εἰσάκεις
ἡξῶ ναί ἕρη πᾶνα, κακὸν τέλος αὐτίνα δωσῶν.
εἰ μὴ ἄ παρυ τῶδεν. ἰδ' αὐ' πάλιν ἄ δε ποτ' ἐρπῆ
εἰ ὁ ἡμοι εἰοκάν ἢ λχυ γδῶλομ. ὡς τῶ πατᾶξω.

Β. θᾶ.

Β. θα σαι μ' ω' κερύδωρ ποτί τῷ διός. ἀ γ' ἄ κιν' ἄνα
ἀρμοῖ μ' ω' δ' ἐπάταξ' ἄνω ἢ σφυρόν. ὡς δέ βα-
θειῖαι.

ταῖ ἀτρακτυλί' δες ἐντί. κακῶς ἀ πόρτις ο' λοῖτο.
ἔσταύταν εἴ τ' ὑπανχας μθ' ἄλκος. ἢ ἔρα δέ λθ' ἄσξς;

Κ. ναῖ ναί. τοῖς ο' νύχασιν ἐχάτε νιρ. ἀ' δεχ' αὐτά.

Β. ο' σίχον ἐσί ἢ τύμμα. καμ' ἀ λίκουρ ἀν' ἰδρα δια-
μασλει.

Κ. ἔσ' ὄρος ο' χχ' ἔρπξς. μῆ ο' ἀ λίπος ἔ' ε' χεο β' αἴτε.
ἐν γ' ὄρει ἔ' ἀ μνοῖ τεχ' ἄσ' π' ἀ λαθοῖ κομόωντι.

20 Δάφνις καὶ μενάλικας. 22

Δάφνιδι τῷ χαριέντι σωήτετο βενκολεόντι,
μαῖ λα νέμων ὡς φαντί κατ' ὄρεα μακρὰ με-
νάλικας.

ἀ μφω τῶ γ' ἦτιν πυρρο τρι' χω. ἀ μφω ἀνάβω.
ἀ μφω συρ' ὀσπεν δε διαημένω. ἀ μφω ἀεῖ δεμ.
πρᾶτος δ' ὦν ποτί δάφνιν ἰδῶ μ' ἀ γόρθε μενά λ-
κας.

Μ. μυκήτ' ἀν' ἐπί τρε βοῶν δάφνι, λῆς μοι ἀεῖσαι;
Φαμίτυ νικασεῖν ὄσον θέλω αὐτ' ἀεῖδωρ.

ἦν δ' ἄρα χ' ὡ δάφνις τοῖω δ' ἀπα μείβετο μύθω.

Δ. ποιμάν' ἔρο πόκων' οἴων' συρικτὰ μνάλικα.

ἔ' ποτε νικασεῖς μ', ἔ' δέει' τι πάθοις τὸ γ' ἀεῖδωρ.

Μ. χηὸ δ' ἔς δ' ὦν ἐσίδεῖν. χηὸς δ' ἔς κατὰ βεῖναι ἀ-
εθλον;

Δ. χηὸς δ' ὡ τ' ἔ' σι δεῖν. χηὸς δ' ὡ κατὰ βεῖναι ἀε-

Μ. ἀλλά τίθῃ σεύ με οβ' ὀκεν ἀμῖν ἀ' ρηιον' ἔη; (θλον

Δ. μόχον ἐγώ θησῶ. τὸ γ' ἄθες γ' ἰσομάτορα ἀ' μνον.

Μ. ἔ' θησῶ πόκα ἀ' μνον, ἐπί χ' ἀλεπὸς β' ὄπα τῆρ μθ.

χ' α' :-

χ' α' μήτηρ, τὰ δὲ μῆλα ποθίωπε, ἀπάντ' ἀριθ-
μῶντι.

Δ. ἄλλ' ἄγε, μήθησ' αἶς, τί δέ ῥ' πλέον ἐξή οἰκῶν;

Μ. σύρυγγ', αὐτ' ἐλόισα καλὰ, ἐγὼ ἐν νείαφωνοι,
λθὺν ἰοικαρόν, ἔχοισαν ἴσον κατὰ ἴσον ἀνῶθεν.

ταῦ γη κατὰ γῆν, τὰ δὲ τῶ πατρὸς οὐ καταθη-

Δ. ἦ μὰ τοὶ κῆρ' οὐ σύρυγγ', ἐχὼ ἐν νείαφωνοι (σῶν.
λθὺν ἰοικαρόν, ἔχοισαν ἴσον κατὰ ἴσον ἀνῶθεν.

πρῶαν νιρσῶ ἐπαξ' ἐγὶ κῆρ' ἠδ' ἀκτῦλον ἀλγῶν
ῥῦρνε, πεί κάλαμος τε διχχισθῆς διέτμαξεν.

ἀλλὰ ἴς ἀμεικρῆσι, τίς ἐπακοσ' ἐσεται ἡμῶν;

Μ. τῆνόν πως ἐνταῦθα ῥρῆαι πόλον ἠὲ καλέσω με.

ὦ πότ' ἰταῖς ἐρείφοις οὐκ ὄν οὐ φάλαρος ὑλακτεῖ.

χοῖ μὲν παῖδες αὐσαν, οὐ δ' αἰ πόλος ἦνθ' ἐ-
πακούσας,

χοῖ μὲν παῖδες ἀΐλλον οὐ δ' αἰ πόλος ἠὲ θελε κρῖναι

πρῶτος δ' ὄν ἀοιδε λαχῶν ἰυκτὰ μενάλκας.

εἶτα δ' ἰμοιβχίνν ὑπελάμβανε δάφνις ἀοιδίχ

βυκολιχίν. οὐτῶ δὲ μὲν ἀλκας ἀξῆατο πρῶτος.

Μ. ἀγχεαχὶ ποταμοὶ θεῖοι γένος αἰτὶ μενάλκας

πῆποχ' οὐ συρικτὰ προσφιλές ἀσεμέλος

βόσκοιτ' ἐκφυχῆς τὰς ἀμνάδας, ἦν δὲ πὸ ἀ' ἐνθι

δάφνις ἐχὼν δαμάλας, ἀμνῆν ἐλάσορ' ἔχοι.

Δ. κρῶναι κῆρ' ἰοικαῖ γλυκερῆρ' φυρῆρ' αἰτὶ πόρ' οἰμοῖον

μουσί, δοιδάφνις ταῖσιρ' ἀηδονίσι,

τοῦτο ῥ' βυκολιορ' πιαίνετ' ἐκῆντι μὲν ἀλκας

τῆ δ' ἀγάγοι χαίρωρ' ἀφθονα πάντα νέμοι.

Μ. πᾶντα ἔαρ' πάντα δὲ νομοὶ, πάντα δὲ γάλακτος

οὔθ' αὐτὰ πλῆθουσιν, κῆρ' τὰ νεία τρέφεται,

ἐνθ'

ἐνθ' ὁ καλὸς κορυδαυρὸς ἀδινιάσεται, αἰδῖαν' ὁ φῶρ
χ' ὡ ποιμανὴ ξηρὸς τινόβι χ' αἰ βῆταν' αἰ. (πῆ.
Δ. ἐνθ' ὁ ἴσ' ἐνθ' αἰ γες διδυματῆκοι, εἴθα μέλιωσαι
οἰμαν' εἰα πληροῦ οἰρ, κῆ δρυες ὑ' φῖτερας.
εἴθ' ὁ καλὸς μίλωρ βαινὴ ποσίρ, αἰδῖαν' ἀφῆρη,
χ' ὡ τὰς βῶς βόσκωρ, χ' αἰ βόες αἰυοῖτερας.
Μ ὡ τε ἀγεταῖ λθηκαῖ αἰγαῖ αἰτερ, ὡ βάθος ὕλας
μυ, ἰορ, ὡ σιμαί, δῶτ' ἐφ' ὕδωρ ἐρίφω
ἐντὴν ὡ ἡ τῆνος. ἴθ' ὡ κόλε κῆ λέγε μίλωρ,
ὡς πρωτεὺς φώκας κῆ θεὸς ὡ μ' ἐτεμε.
Δ. μῆμοι γὰρ πέλοπος, μῆμοι χρύσεια τάλαιτα
εἰπ' ἐχειρ, μῆ δὲ πρόσθε θέειρ ἀνέμων,
ἄλλ' ἴσ' ὡ τὰ πέτρα τὰ δ' ἄσμοι ἀγκῆς ἐχωντῶ
σῶν μα μάλ' ἐσορῶρ τὰν σικελαν' ἐς ἄλλα.
Ταῦτα ἴθ' ὡν δὲ αἰμοιβαῖωρ οἰ παῖδες ἀείσαρ.
τὰν πυμάταν δ' ὡ δῖαν οὐτὰς ἐξ ἄρχε μὲν ἄλλας.
Μ. φείδουτ' ἐρίφωρ, φείδουτ' ἐκ τῶν τεκάδων μῶ.
μῆ δ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς εἴμ' πολυαῖσιρ ὀ-
μαρτῶ.
ὡ λάμπουρε κῆωρ, οὐτῶ βαθὺς ὕπνοσ' ἐχειτῶ;
οὐ χεῖρ κοίμασθαι βαθέως σῶ παιδί νέμοντα.
Ταῖ δ' ὄϊες μῆ δ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλάσ κορῆ-
σασθαι
ποίας, οὐτ' ἐκαμῆῖσθ' ὀκκα πάλιρ ἄδλε φῆται.
σῖτ' ἴταν ἐμεσθ' ἐνέμεσθ', τα' δ' οὐθ' αἰτὰ πλῆσατε
πᾶσαι.
ὡς τὸ μὲν ὄϊες ἐχωντῶ, τὸ δ' ἐς τὰ λάρως ἀπό-
θῶμαι.
δῶτ' ἐρος αἰ δ' ἀφῆρις λιγυρῶς αἰ ἐβάμετ' ἀεῖ δειν.
Δ. κα'

Δ. κ' ἄ' ἤ' ἐ' κ' τῶ' ἀ' τ' ρω' σῶ' φ' ρυ' σ' κό' ρα' ε' χ' θ' ε' ἰ' δ' οἴ' σα
Τὰς δαμάλας παρελῶ' ἴ' α, καλὸν καλὸν κ' με εὔ-
φασκεμ

οὐ' μὲν' ε' δέ' λό' γο' με' κ' ρι' θη' ρ' ἀ' πο, ῥ' μ' πικρὸν αὐτῶ'.
ἀλλά κ' ἀ' τῶ' β' λέ' φ' α' s. τὰν' ἀ' με' τ' ε' ρ' α' ν' ο' δ' ὀ' μ' εἴ' ρ' πο' μ'.
ἀ' δ' εἴ' ἀ' φ' ω' νᾶ' τὰς πό' ρ' τ' ι' ο' s, ἀ' δ' ὄ' τ' ῥ' π' ν' εὔ' μα.
ἀ' δ' ὄ' δ' ε' χ' ῶ' μό' χ' ο' s γα' ρ' ὕ' ε' τ' αἰ, ἀ' δ' ὄ' δ' ε' χ' ἄ' β' ῶ' s.
ἀ' δ' ὄ' δ' ε' τῶ' θ' ε' ρ' ε' ο' s πα' ρ' ὄ' δ' ω' ρ' ε' ρ' ε' ο' n ἀ' θ' ρ' ι' ο' κ' οἱ' τ' εἴ' μ',
τᾶ' δ' ρ' υ' ἴ' τ' αἴ' β' ἀ' λ' α' ν' οἰ' κ' ο' s μ' ο' s. τᾶ' μα' λ' ἰ' δ' ι, μα' λ' α:
τᾶ' β' οἴ' δ' ι' ἀ' μ' ὄ' χ' ο' s. τῶ' β' ο' κ' ὀ' λ' ω' ἀ' ἰ' β' ὄ' ε' s αὐ' τ' αἴ'.
ῶ' s οἴ' π' αἴ' δ' ε' s ἀ' εἴ' σ' α' ν'. ο' δ' ἰ' ἀ' ἰ' πό' λ' ο' s ὣ' δ' ἄ' γ' ὄ' s ε' υ' ε' n.
ἀ' δ' ὄ' τ' ῥ' ὄ' s ὀ' μα' ρ' ἰ' κ' ἔ' φ' ἰ' μέ' ρ' ο' s ὣ' δ' ἀ' φ' ν' ἰ' φ' ω' νᾶ'.
κ' ρ' ε' α' s ο' n με' λ' π' ο' μ' ἰ' ν' ὦ' τ' εὔ' ἀ' κ' οὔ' ε' μ' ν' ἢ' μέ' λ' ἰ' λ' εἴ' χ' ῥ' μ'.
λᾶ' s δ' ε' ο' τ' α' s σ' ὄ' ρ' ἰ' γ' γ' α' s. ἐ' n' ἰ' κ' η' s α' s ᾠ' δ' α' εἴ' δ' ω' μ'.
αἴ' δ' ε' τ' ἰ' λ' ἰ' s με' χ' ἄ' ὀ' ν' ἄ' μ' αἴ' ἰ' πό' λ' ε' ὄ' n' τ' α' δ' ἰ' δ' ἰ' α' ξ' αἴ',
τ' ἰ' η' α' ν' τ' αἴ' μ' ἰ' ὄ' λ' α' n δ' ω' s ὣ' τᾶ' δ' ἰ' δ' ἰ' α' κ' ἰ' ρ' ἄ' ρ' ἰ' αἴ' γ' α'.
ἀ' τ' ἰ' s ὡ' δ' ρ' κ' ε' φ' α' λᾶ' s αἴ' δ' ἰ' ῥ' ἄ' μ' ο' λ' γ' ε' α' π' λ' η' ρ' οἴ'.
ῶ' s μ' ε' ν' ὄ' s αἴ' s ἐ' γ' α' ρ' ἢ' κ' ἄ' ἠ' λ' α' τ' ο' κ' ἢ' π' λ' αἴ' ἄ' γ' η' s ε'
ν' ἰ' κ' η' s α' s, οὐ' τ' ω' s ὡ' δ' ἰ' μ' ἰ' τ' ε' ρ' α' n ε' β' ρ' ο' s ἀ' λ' οἴ' τ' ο',
ῶ' s δ' ε' κ' α' τ' ε' σ' ἰ' μ' ὄ' χ' θ' η' κ' ἄ' μ' ἀ' ν' ε' τ' ρ' ἄ' ω' e' ρ' φ' ρ' ε' n' α' λ' ὄ' ω' η'.
ῶ' t' e' ρ' o' s, ἔ' τ' α' κ' ἄ' μ' ν' ὄ' μ' φ' α' γ' α' μ' e' θ' εἴ' ὄ' s ἀ' κ' ἄ' χ' οἴ' τ' ο',
κ' α' κ' τ' οὔ' τ' ω' δ' ἰ' α' φ' ν' ἰ' s πα' ρ' ἄ' π' οἴ' μ' ε' οἱ' π' ρ' ᾠ' τ' e' s ἐ' γ' e' n' t' o'.
κ' ἄ' μ' ν' ὄ' μ' φ' α' n' ἄ' κ' ρ' η' β' o' s ἐ' ὄ' ω' n ἐ' τ' ἰ, ν' αἴ' δ' ἰ' α' γ' ᾠ' μ' e' s.

Ἰλινα μοι σνα χεῖτενά παικῶν δῶ-
ριου ὕδωρ.

καὶ ποταμοὶ κλαίετε ἔν τῃ ἡμερόντα
βίωσι:

νῦμφυτὰ μοι μύραθε, καὶ ἀλσεανῦργοᾶοιτε.
αἰθεανῦρ συγνοῖσιν ἀπυπνεῖοιτε κορυμβοῖς.
νῦρρεδλα φοινιάσεθε τὰ πένθιμα. νῦρ αἰεμῶνα,
νῦν ὑάκινθε λαλῆτᾶ σάγραμματα καὶ πλέοναῖαι.
λάμβανε σοῖς πετάλοισι. καλὸς τέθνηκε μελιχτᾶς
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχετε μοῖσαι.
ἀδονες αἰτωκιννοῖσιν ὀδυρόμεναι πετὶ φύλλοις
νάμασι τῆς σικελοῖς ἀγγείλατε τῆς ἀρεθούσης.
ὅττι βίωρ τέθνηκε ὀδυρόμενος, ὅττι σὺ αὐτῶ
καὶ ἔμελος τέθνακε, καὶ ὠλετο δῶρις ἀεῖδα.
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχετε μοῖσαι.
δρυμόνοι μύραθε παρ᾽ ὕδασι καίλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς σματῶσι μελίσδιε τέ πένθιμορ ὠδαῖ
οἱ αὐ μετέροισι πετὶ χεῖλεσι γῆρυρ ἀεῖδερ.
εἴπατε δ᾽ αὐ κούραισι οἰαγροῖσιν, εἴπατε πάσαις
βισονίαις νύμφαισιν ἄπῶλετο δῶριος ὀρφεύς.
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχετε μοῖσαι.
κεῖνος ὁ παῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος ἕνετι μέλφι.
οὐκέτ᾽ ἐρημαῖσιν ἔτι δρυοσίρην ἢ μλνος ἀδελ,
ἀλλὰ παρὰ πλοτῆν μέλος ληθαῖορ ἀεῖδαι.
ὠρεα δ᾽ εἰσιν ἀφῶνα, καὶ αἰθῶες αἰπετὶ ταυροῖς
πλαζόμεναι γοᾶοντι καὶ οὐκ ἐθέλοντι νέμεσθαι.

αρχε-

ἀρχέτε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχέτε μοῖσαι
σεῖο βίωρ ἠλαυσε ταχύρ μόρορ αὐτῆσ ἀπόλωρ,
κῆμ σάτυροι μύρορ μελάγγλαινοί τε πρῖπτοι.
κῆ παῖες σοναχθῦντι ῥ σὸρ μέλοσ. αἶτε καὶ ὕλαρ
κραινίλεσ ὠδύραντ κῆ ὕδατα δάκρυα γέντο.
ἀχῶ δ' ἐν πέτρησιν ὠδύρεται. ὁτῖ σιωπῆ,
κοῦκέτι μιμαῖται τὰσ ἀχέιλα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεσ καρπόμερι φετὰ δ' ἀνθεα πάντ' ἐμαράνθη
μάλωι οὐκ ἐξῆυσε καλόν γλάσος. οὐμέλισ ὄμβλων,
κάτθανερέν κηρῶ λυπῶμένορ. οὐκέτι γῆδει
τῶ μέλιτοσ τῶ σῶ τεθνακότοσ ἄλλο τρυγαῖωται.
ἀρχέτε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχέτε μοῖσαι.
οὐτόσορ εἰναλῖαισι παρῆόσι μύρατο δελφίρ.
οὐδέ τόσορ πρὸκ' αἰσερένι σκοπέλοισι μῆδῶν.
οὐδέ τόσορ θρήνησεν ἀνῶρεσ μακρὰ κελιδῶρ.
ἄλκυονοσ δ' οὐτόσορ ἐπ' ἀλῆσιν ἴχετο κήυξ.
ἀρχέτε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχέτε μοῖσαι.
οὐδέ τόσορ γλαυκοῖσ ἐνὶ κῆμασιν κηρύλοσ ἀδερ.
οὐτόσορ ἠώοισιν ἐν ἀγκεσιπαῖδα ῥρ αὐοῖσ
ἰπτάμενοσ. πρὸκ' ἰσάμα κινύρατο μέμνονοσ ὄρνιθ,
ὄσορ ἀποφθιμῆιοιο κατωδύραντο βίωρεσ.
ἀρχέτε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχέτε μοῖσαι.
ἀδονίδεσ παῖται τε χλιδόνεσ ἀσ πρὸκ' ἐγερπερ,
ἀσ λαλέφνε δὶ διασκε. καθεζόμεναι δ' ἠδὲ πρέμνοισ
ἀντίορ ἀλλήλαισιν ἐκώκυορ. αἶδ' ὕπεφῶνευ
ὄρνιθεσ, λυπεῖθε πελειάδεσ, ἀλλὰ κῆ ὕμεισ.
ἀρχέτε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχέτε μοῖσαι.
τίσ ποτὶ σῶ σύγγι μελίσ δεται ὠ τριπόθατε;
τίσ δ' ἠδὲ σοῖσ κἀλάμοισ θάσφ σόματισ θρασύσ ἐτῶσ

εἰσέτι ᾧ πνεῖει τὰ σάχαιλα κῆρσόν αἴθμα.
ἀχῶ δ' ἐν δονά κέσσι τε αἴσῳ δὲ σόσκειτ' αἰοιδάς.
πανί φέρω ἢ μέλισμα. τὰ χ' ἀν' κἀκεῖνος ἐρεῖσαι
ἢ σόμα δειμαῖνοι μὴ δεύτερα σεῖο φέρηται.
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
κλαίει κῆ γαλάτεια ἢ σόν μέλος, ἀν' ποκ' ἔτερπες
ἐρομλίαν πδὲ σεῖο παρ' ἠιόνε σσι θαλάσσης.
εἰ ᾧ ἴσον κύκλωπι μελίσδεο, ἢ μὲν ἔφθυγεν
ἀκαλα γαλάτεια, σέ δ' ἀδύα πῶ ἔλεπερ ἀλμας.
νδὲ νῦν λασαμένη τῶ κύματος, ἐμ φαμάθοισι μ
ἐζέτ' ἐρημαῖαισι, βόας δ' ἐτι σεῖο ρομευεῖ.
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
τῶ τῶ τοιῶ πῶ πῶ ἠλιγυρῶ ταῖε δεύτερον ἀλγος
τῶ το μελήνεον ἀλγος, ἀπώλετο πρᾶντοι ὄμηρος,
τῶνο ἢ καλλιόπας γλυκερόσόμα, κῆ σελέγοντι
μύρεσσαι καλὸν ἢ α πολυκλαύσοισι ρεέθροισι.
πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἀλα νῦν πάλιν ἀλμον
ἢ ἔα δακρυεῖς. αἰνῶ δ' ἠδὲ πένθει τᾶκη.
ἄμφότεροι παγαῖς πεφιλαμῖνοι. ὅς μὲν ἔπινε
παγασίδος κραιῖας. ὅ δ' ἔχεν πόμα τᾶς ἀρεθῶσας.
χῶ μὲν ἢ τυνδάρειοιο καλαῖ ἀεῖσε θυγατρα,
κῆ θέτιδος μέγαν ἢ α, κῆ ἀτρειδαν μνέλαον.
κεῖνος δ' οὐ πολέμουσ. οὐ δακρυα. πᾶσ δ' ἐμελπε
κῆ βώτας ἔλιγαῖνε, κῆ ἀείδων ἐνόμεινε,
κῆ μ σύριγγας ἐτεύχε, κῆ ἀδέα πόρτιν ἀμέλγε.
ἄρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος ἄρχετε μοῖσαι.
πᾶσα βίων θρηνεῖ σικελυτὴ πόλις, ἀσῆα πάντα

C

ασκη

ἀσκήσει μὲν γὰρ ἄνευ πολὺ πλεόν ἢ σιόδοιο.
πῶν δ' ἀροῦ οὐ ποθέοντι τόσον βοιωτῖδες ὕλαι.
οὐ τόσον ἀλικίω πέρι μύρατο λέσβος ἔρυμνα,
οὐ δὲ τόσον ἄρ' αἰδῶν ἐμύρατο κηϊὸν ἄστου.
σὲ πλέον ἀρχιλόχοιο ποθεῖ πάρος. ἀντί δὲ σαπ-
εῖσέτι σὺ δ' ἤ μελισμακινύρεται ἀμιτυλάνα. (Φῆς
πάντες ὅσοις καπυροῦ τελέθ' ὄμα βωκολιασαί,
ἐκ μοισῶν ἢ ἑὸ πῶτ' ἄρ' ἀκλαίου σιθαῖοντες.
κλαίει σικελίδας ἢ σάμου κλέος ἐν δὲ κύδωσιμ,
ὄπρην μὲν δίδωσι τὸν ὄμματι φαιδρός ἐδέσθαι,
δάκρυα νῦν λυκίδας κλαίωρ χειρὶ. εἴτε πολιταῖς
τρισπίδης ποταμῶν ἔρηνε παρὰ λεντιφιλήϊας.
ἐν δὲ συρακοσίῳσι θεόκριτος. αὐτὰρ ἐγώ τοι
αὔσονικῶς ὀδύνας μέλπω μέλος. ἕξενος ὠδῶς
βωκολικῶς. ἀλλ' ἢ ντ' ἐδιδάξαο σιτομαθιτῆς
κλαρονόμῳς μῦσας τῶν δ' ἰωρίδος, ἀμμετεραίων.
ἄλλοις ἢ τὸν ὄλβον ἐμοὶ δ' ἀπέλειψας αἰδῶν.
ἀρχετῆσι κελιχῶν τῶ πένθεος ἀρχετῆ μοῖσαι. (ταῖ
αἰ' αἰ' ταί' μάλα χαλμὸν ἐπῶν κατὰ κῶπεν ὄλων.
ἢ τὰ χλωρὰ σέλινα τὸτ' ἄθ' ἀλῆς ἐν λομῶν ἠθορ
ὑπερον αὐζῶντι, καὶ εἰς ἕκαστ' ἄλλο φῶντι.
ἀμμες δ' οἱ μεγάλοι, καὶ καρτεροὶ ἢ σοφοὶ ἀνδρες.
ὄπρ' τε πρῶτα θάνατος ἀνάγκοι ἐν χθονὶ κίλα
θῶδομες ἢ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὑπνον
καὶ σὺ μὲν ἐν σιγαῖ πεπυκασμένος ἐσσεαι ἐν γῆ.
παῖς νύμφησι δ' ἐδοξέν αἰετὸν βάτραχον ἀδῆν.
τῶ δ' ἐγώ ουφθονέοιμι, ἢ γὰρ μέλος οὐ καλὸν ἀδῆ.
ἀρχετῆσι κελιχῶν τῶ πένθεος, ἀρχετῆ μοῖσαι (δὲς
φάρμακον ἢ λθεβίωρ ποτ' ὄν ὄμα, φάρμακον εἴ

τίς τεύρις χείλασι ποτέ δραμε κένε γλυκαίθη;
 τίς δέ βροῦς ρασού ἤν ανά μερος ἠ' κεράωντοι,
 ἠ' δούνα καλέωντοι φάρμακοι, ἔκφυγεν ὠδαι.
 ἀρχετε σικελικῶν τῶ πένθεος, ἀρχετε μοῖσαι
 ἀλλά δίκαι κίε πάντας. ἐγὼ δ' ἰδί πένθει τῶ δε
 δάκρυα καὶ τεόν οἶ τον ὀ δύρομαι εἰδυνα' μιν δε
 ὡς ὀρεθὺς κατὰ βᾶς ποτὶ ἴαρον, ὡς ποκ' ὀδυσεύς
 ὡς πάρος ἀλκείδης κη' γῶ τ' ἀχ' ἀν' ἐς δόμον ἠ' λθον
 πλατέος, ὡς σκεν' ἰδοιμικῶν εἰπ λυπῆι μελί' σιδίς.
 ὡς ἀν' ἀκουσαί μιν τι μελί' σιδεα, ἀλλ' ἰδί κῶρα
 σικελικόντι λίγαινε, καὶ ἀδύτι βυκολιάς δθ,
 κἀκείνη σικελαῖσιν ἐν αἰτναί' αἰσί'ν ἐ'σαιξεν
 αἰούσι καὶ μέλος ἠ' δε ἠ' δώριον, οὐκ ἀγέραςος
 ἐ'σ' εἶθ' ἀμολπή, χ' ὡς ὀρφεῖ' πρῶθεν ἐ'δωκεμ.
 ἀδ' ἐ' φορμίζοντι παλὶ' ασυτρηθῆρ δλί' κειαν,
 καὶ σε βίωρ πᾶμφει ρίς ὡ' ρεσιμ. εἰ δέ τι κη' γῶμ
 συζῆ' σδεν δυνάμηρ παρὰ πλατέι, καὶ ἦς ἀ' εἶδον.

χρυσᾶ ἔπι τῶ
 πυθαγόρῃ.

Αθανάτης μὲν πρῶτα θεῶν νόμα, ὡς διακρίνεται,
 τιμα, καὶ σέβῃς ὀρκοι, ἐ'πειθ' ἠ' ραας ἀγαυῆς.
 τῆς τε καταχθονίης σέβῃς δαίμονας ἐ'νομα ἐξάν.
 τῆς τε γονεῖς τιμα, τῆς τ' ἀ' γχίς ἐ'κ γεγαῶτας.
 τῶν δ' ἀ' Μωρ ἀρετῆ ποιῶ φίλομ ὀδ' ἰς ὀ' ρις.
 πρᾶεσι δ' αἴ κε λόγοις, ἐ'ργοισι τ' ἐ'σω φελίμοισι.
 μήδ' ἐ'χθαιρε φίλομ ὀρ' ἀμαρτέδος εἴνεκα μι-
 κρῆς

ὄφρα δὴ ὦν, δὴ ὡς αἰς γὰρ ἀνάγκη εἰ γυῖθι ναίει.
ταῦτά μιν ἔτιως ἴδι, κρατεῖ μ δ' εἰθίζεο τῶνδε,
γαστρός μιν πρῶτις, καὶ ὕπνου, λαγνεύεις τε,
κῆθυμῶ, πρηξίς δ' αἰχρῶ, ὥστε μήτε μετ' ἄλλῃ,
μήτε ἴδι. πάντων δὲ μάλις αἰχρῶ σαυτῶν.
εἴτα δὴ αἰσῶν ἡρώσκει μ' ἔργω τε λόγῳ τε.
μὴ δ' ἀλογίως σαυτῶν ἔχειρ' ἔχει μὴ μὲρ ἔθιζε.
ἀλλὰ γὰρ ὅτι μιν ὡς θανέειν πέπρωται ἀπασιν,
χρημάτα δ' ἀλλοτρεῶν μιν κτῆσθαι φίλῃ, ἀλλοτ' ὀ-
λέσθαι,

ὄσατε δὴ αἰσῶν ἡρώσκει μ' ἔργω τε λόγῳ τε.
ὡς μιν μοῖρα μ' ἔχει, πρῶτος φέρε, μὴ δ' ἀγανάκει.
ἴσθαι δὲ πρὸς πειναθόσορ δὴ ὦν. ὡς δὲ δὴ φράζου,
ἐπὶ αὐτοῖς ἀγαθοῖς τῶν πολλῶν μοῖρα δίδωσι,
πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ
προσπίπτουσ', ὡς μὴ ἐκπλήσσει, μὴ τ' ἄρ' ἐάσει
εἰργεσθαι σαυτῶν, φεύδος δ' ἢ ἢ πέρτι λέγεται,
πρῶτος ἴσθ' ὅτε τοι ἔρεω ἐπὶ παντὶ τελείω,
μὴ δὲ μήτε λόγῳ σε παρείπῃ, μήτε τι ἔργῳ.
πρηξίς μὴ δ' εἴπειρ, ὅτι τοι μὴ βέλτερόν ἐστι.
βέλεος δὲ πρὸς ἔργῳ ὅπως μὴ μαρὰ πέλιται.
διὰ τοῖς πρηξίς τε λέγει μὴ τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρῶν
ἀλλὰ τὰ δ' ἐκτελέειν ἄσε μὴ μετέπειτ' ἀνίση,
πρηξίς δὲ μὴ δὲ μὴ ἐπίσασαι, ἀλλὰ διδάσκει
ὄσα χρεῶν καὶ τερπνότατο μ βίῳ ὡς δὲ διάξεις,
ἔδ' ὕγιεινῆς τῆς ὁδοῦ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειρ' ἔχει.
ἀλλὰ πρὸς τὴν μέτρον, καὶ οἷον, γυμνασίῳ τε
ποιεῖσθαι μέτρον δὲ λέγω τὸ δ' ὀμῆσ' ἀνίση,
εἰθίζε δὲ δίατα μ' ἔχειρ, καθάρειον, ἀ' θρυπτόν,
καὶ

χὴ πεφύλαξόν γε ταῦτά ποιεῖν, ὅποια φθόνον ἵχθη
μισθολογῶν παρά κούρην, ὅποια καλῶν ῥάδιαι-

μωρ,

μηδ' ἀνελευθεροῖσιν, μέτρον δ' ἐπί πασιμαίριον.
πρῶτον δὲ ταῦτα ἄσε μή βλάψῃ, λόγισαι δὲ πρῶ-

εργα,

μηδ' ὑπὸ πνευματικοῖσιν ἐπ' ὀμμασι προσδέξασθαι
πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἐργῶν ἕξις ἐκασομένη πελθεῖν.
πῆ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον ἔτι ἐτελεύτη;
ἀρξάμενος δὲ ἀπὸ πρώτης ἐπέξισθι, καὶ μετέπειτα,
διπλασίαν ἐκπρήξας, ἐπὶ πλησσοῦ, χρησάδε τέρας.
ταῦτα πόνη, ταῦτα ἐκμελέτα, τῶν τῶν χερῶν ἐράνησε
ταῦτα σε πῆς θεῶν ἀρετῆς εἰς ἵχνη θήσει.

ναὶ μάτρω ἀμετέρα ψυχᾶ παραδόντα τετρα-
κτύρ

παγὰν ἀνάγκη φύσεως ἀλλ' ἐρχεῖ ἐπ' ἔργον
θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τῶν τῶν δὲ κρατῆσας
γνώσῃ ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων
σύστασιμ, ἢ τε ἐκασὰ διέρχεται, ἢ τε κρατεῖται.
γνώσῃ δὲ ἢ θέμις ἐστὶ φύσιν πᾶσι παντός ὁμοίως,
ὡς σε μήτε ἀέλπ' ἐλπίζειμ, μήτε τι λήθειμ.
γνώσῃ δὲ ἀνθρώπων ἀυθαίρετα πῆματ' ἔχοντας,
τλημόνες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων ἔτι ἐσορῶσιν.
ἢ τε κλύεσι. λύσιμ δὲ κακῶν παῦροι σωίσασιμ.
τοῖν μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας. οἳ δὲ κυλίν-

δροις

ἀλλοτ' ἐπ' ἀλλὰ φέρονται ἀπήρονα πῆματ' ἐ-
χόντες,

λυγρῆ γὰρ σωοπαδὸς ἐρεῖς βλάπτισα λέλιθερ

σύμφυτος ἢ μ' ἔδει προσάγειν εἴκοιτα ἠφύγειν,
 ζεῦ πάτερ ἢ πολλῶν τε κακῶν τε λύσθαι ἀπ' ἅπας
 ἢ πᾶσιν δειξάεις οἷω τῷ δαίμονι χρωῖνται.
 ἀλλὰ σὺ θάρσθ', ἐπίθει' ὄργην ὅσθι βροτοῖσιν,
 οἷς ἱερά προφέρουσα φύσις δειγνύσιν ἕκαστα.
 ὦρ εἰ σοὶ τι μέτεσι, κρατήσθης ὦρ σεκελέ' υἱο
 ἔξακέσας, ψυχῶ δὲ πόνωρ ἀπὸ τῶνδε σῶσεις.
 ἀλλ' εἴργε βρωτῶν ὦρ εἴπομεν, ἔντε καθαρμοῖς
 ἔντε λύσθ' ψυχῆς κρινώμεν, καὶ φράζου ἕκαστα.
 ἠνίοχορ γνώμηρ σῆσας καθύπερθευ ἀρίστηρ.
 ἠν δ' ἀπολείφας σῶμα εἰς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθης,
 ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἀμβροτος οὐκ ἔτι θνητός.

20 ΟΜΗΡΟΥ ΥΜΝΟΙ. 22

ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

Αἰδούω χρυσοσέφανον καλλῶ ἀφροδίτῳ
 ἀΐθμια, ἢ πᾶσης κῦπρου κρηίδεμνα λέλογχεν
 εἰναλῆς, ὅθι μιν ζεφύρα μένος ὑγρόν ἀΐενθ.
 ἠνθήεν κατὰ κῦμα πολυφλοῖσβοιο θαλάσσης
 ἀφρῶ ἐνὶ μάλα κῶ, τῶν ἠχρυσάνμπυκας ὦραι
 λέξαντ' ἀπασσῆως, περί δ' ἀμβροτὰ εἰμῖα ἔσαν.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀδάνωτῳ σέφάνῳ εὐτικτῶρ ἔθηκαν
 καλλῶ χρυσεῖω. ἐν ἠτρηρῖσι λοβοῖσιν
 ἀνθεμ' ὄρει χαλκῆ χρυσοῖοτε τιμήενθ.
 λειρῆ δ' ἀμφ' ἀπαλή, καὶ σῖθεσιν ἀργυφειοσιν,
 ὄρμοισι χρυσεῖοσιν ἐκόσμεον, οἷσὶ ποδρ' αὐτὰ
 ὦραι κοσμίδερ χρυσάμπυκας ὄπωπ' ἴοιερ.

ες χοροί γιγνόμεντα θεῶν, καὶ δάματα πατρῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περιχοροῖ κοσμοῦ ἔθηκεν,
 καὶ γομῆς ἀθάνειας, οἳ δ' ἔκαστον ἰδόντες,
 χροοῖ τ' ἐδέξιοσαντο, καὶ κήσαντο ἕκαστος
 εἴποι κικερίδιον ἀλοχοῦ, καὶ οἳ καδ' ἀγέρας
 εἶδος θαυμάζοντες Ἰουφάνης κυβέρεως, (γῶν)
 χῶρε λιγυρὸν ἄφρα γλυκυμείλιχε, δός δ' ἐν αἰ-
 νίῳ τῷ διεφείραθ', ἐμὼ δ' ἐν τῷσι τοῖσι δὴμ.
 αὐτὰρ ἐγὼ κέλευσάϊ, καὶ ἀλλήης μνήσομαι αἰοιδῆς.

EIS ARTEMIN

Αρτεμιν, αἰδῶ χρυσηλά κέλευ κελαιδίῳ,
 παρθένον αἰδοίῳ, ἐλαφιβόλον ἰοχέαιραν,
 αὐθιγασιγνήτιω χρυσοῦς ἀπόλλωνος.
 κατ' ὄρη σκιοῦντα, καὶ ἀκρῆς ἠνεμοέσας
 ἀγρῆ τερπομένην, παύχρυσεα τόξα τιταίνει.
 πέμπουσα σοτόεντα βέλη τρομέει ἢ κέρωσα
 ὑφίλων ὀρέων. ἰαχεῖ δ' ἐπιθάσκιος ὑλῆ,
 δῖνον ἄκλαγγῆς θηρῶν, φρίσσει δέ τε γαῖα,
 πόντος τ' ἄθυοις, ἢ δ' ἀλκιμον ἦρε ἔχουσα,
 πάντη ἐπισρέφεται θηρῶν ὀλέκωσα γενέθλιω,
 αὐτὰρ ἐπὶ τερφθῆ θηροσιδῶς ἰοχέαιρα,
 εὐφρῆνη ἢ νόον καλὰ σάσ' ὠκαμπέα τόξα,
 ἔρχεται ἐς μέγα δῶμα κασιγνήτιο φίλοιο
 φοῖβος ἀπόλλωνος Δελφῶν εἰς πύονα δῖμον
 μυσῶν καὶ χαρίτων καλῆν χοροῦ ἀρτιώνουσα
 ἔνθα κατακρεμάσασα παλιῖνα τόξα καὶ ἴσας.

^{υεππιν}
η̄ γεῑται χαριεντᾱ πδ̄λ'̄ χρο̄ῑ κόσμορ̄ ε̄χουσα.
ε̄ξ̄αρχοῡσ'̄ χοροῡς. αῑ'̄ δ'̄ ᾱμβροσῑω̄, ο̄πῑ ε̄ϊσαι
ῡ μνη̄σῑ λυτῶ καλλῑ σφυρον, ὡς τε̄ κε πᾱϊ̄δας
ἀθανάτωρ̄ βελή̄ τε, κ̄ ε̄ργμασῑμ̄ ε̄ξοχ'̄ ᾱρίσας.
χαίρετε τε̄ κνᾱ διός̄ κ̄ ᾱμ λιτῶς̄ ὑ̄ῡκόμοιο.
αὐτὰρ̄ ε̄ γὰρ̄ ῡμέωρ̄, κ̄ ᾱλλης̄ μνη̄'̄θμ'̄ ᾱοιδῆς.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ.

Π Αλλά δ'̄ ἀθλωαίω̄ κυδριῶ̄ θεῶν'̄ ἀρ-
χομ'̄ ᾱείδειμ̄.
γλαυκῶ̄ π̄ιρ̄ πολὺμῆιρ̄, ἀμείλιχορ̄
ἦτορ̄ ε̄'̄ χουσαν̄,
παρθένοῡ ᾱϊδοίω̄ δ̄ρυσῑ π̄τολιρ̄ ἀλκίε̄σασμ̄,
τριτογενῆ. τίω̄ αὐτὸς̄ ε̄ γείνασθ̄μιτῑ ε̄τα ζῶς̄,
σεμνῆς̄ ἐκ̄ κεφαλῆς̄. πολεμῆ̄ ᾱ τῶ̄ χέ'̄ ε̄χουσᾱ.
χύσεᾱ παμφανόωντᾱ σέβας̄ δ'̄ ε̄χε̄ πάντᾱ ο̄-
ρῶντας̄
ἀθανάτας̄. ἢ ὃ̄ πρόθεν̄ διός̄ ᾱϊγιόχοιο
ε̄σσυμένως̄ ὠ̄ρεσεν̄ ἀπ'̄ ἀθανάτοιο̄ κερήν̄ς, (πος̄
σεΐσασ'̄ ὄξυρ̄ ἀκοντᾱ. μέγας̄ δ'̄ ἐλελίξεῑ ὄλυμ-
πεινὸρ̄ ὑ̄π'̄ ὀμβριμῆς̄ γλαυκῶ̄ πιδος̄ ἀμφί̄ ὃ̄ γαῖα,
σμορ̄δαλέορ̄ ἰάχησεν̄. ἐκίνη̄θη δ'̄ ἀ̄ρᾱ πόντος̄
κῦμασῑ πορ̄φυρέοισῑ κυκῶμινος̄. ε̄χερ̄ δ'̄ ἀ̄λμη
ε̄ξ̄απίνης̄, σῆσεν̄ δ'̄ ῡ̄ πδ̄λ'̄ ὀνοσ̄ ᾱ γλαός̄ ῡός̄,
ε̄π̄κας̄ ὠ̄κῦ ποδας̄ ληρόρ̄ χρόνον̄. εἰ̄ σότε̄ κούρη
εἰ̄ λειτ'̄ ἀπ'̄ ἀθανάτωρ̄ ὠ̄μωρ̄ θεοεἰκελᾱ τῶ̄ χη
παλλάς̄ ἀθλωαίη. γη̄θησε̄ ὃ̄ μῆτῑ ε̄τα ζῶς̄.

κ̄ σὺ

κὴ σὺ μὲν, οὐ τὸ χεῖρ ἐδίοσ τεκος αἰγιόχοιο.
αὐτὰρ ἐγὼ, κὴ σείο κῆμ ἄλλης μνήθῃ μ' αἰοιδίης

ΕΙΣ ΜΗΤΕΡΑ ΓΑΝΤΩΝ.

Γ αἴαντα μὴ τέραν ἀείσομαι ἢ ὑθέμεθλον.
πρεσβίτῳ ἢ φδρ' βεῖ ἐπὶ χθονὶ πάνθ' ὀ-
πόσ' ἐσίμ,

ἢ μὲν ὅσα χθόνα διῖαν ὑπὸρ' χεται, ἢ δ' ὅσα πόντον.
ἢ δ' ὅσα πῶτων ἴαι. τὰ δὲ φδρ' βεῖται ἐκ σέθεν ὄλβος.
ἐκ σέο δ' εὐ' παιδές τε, κὴ εὐ' καρποὶ τελέτῃσι.
πότνια σεῦ δ' ἔχεται δίδυμαι βιομ, ἢ δ' ἀφελέ' ἄσθ
θνηκτῆς ἀνθρώποισιν. ὅδ' ὄλβιος ὄν κε σὺ θυμῶ
πρόφρων τιμήσεις. τῶ τ' ἀφθονα πάντα πδρ' ἐσί.
βρεθῆ μὲν σφιν ἄρερα φδρ' εἰσβιος, ἢ δὲ κατ' ἀγρῆς.
κτίνεσιν ἀθίωεῖ, οἷος δ' ἐμπίμπλαται ἐδλῶν.
αὐτῆ δ' ἀννομίησι πόλιμ κατὰ καλλιγύναικα
κοιρανέ' εσ', ὄλβος ἢ πολὺς, κὴ πλεῖστος ὄπιδῆ.
παῖδες δ' ἀφροσύνη νεοθηλεῖ κυδιώωσι,
παρθενικαί τε χοροῖς πδρ' ἔσαν θέσι γ' εὐ' φρονι
θυμῶ

παῖζοσσι χαίρεσι κατ' ἀνθεα μαλακά ποιῆς.
οὐς κε σὺ τιμήσεις σεμνή θεα. ἀφθονε δαίμομ,
χεῖρε θεῶμ μήτηρ, ἄλοχ' οὐραν' ἀσερέεντ' ὄ.
πρόφρων δ' ἀντ' ὀιδίης βίοσθ' ἄθυμῆρε ὄπαζε.
αὐτὰρ ἐγὼ κῆμ σείο, κὴ ἄλλης μνήσομ' ὀοιδίης.

Ηλιον ὑμνεῖν ἄυτε Διὸς τέκος ἀρχεομύσα,
 καλλιόπη φάειντα. ἦρ θυρυφάεσσα βρωπίς
 γαῖνχθ' ὑχίη παιδί κηλ οὐρανὸν ἀσερόεντ' ὄ.
 γῆ με γῆ θυρυφάεσαν ἀγακλήτῳ ὑπὸ δ' ὠρ
 αὐτοκακογνήτῳ ἢ οἱ τε κε κάλλιμα τέκνα
 ἠώτερο δόπηχω, εὐπλόκαμόν τε σελήνω.
 ἠέλιον γ' ἀκάμητ', ἐπισκέλορ ἀθανάτῃσι μ.
 ὄσ φαίνει θνήτῃσι, καὶ ἀθανάτῃσι θεοῖσι μ. ζοῖσι.
 ἵπποις ἐμβεβχῶς σμερδνόν δ' ὄγε δίδρ' κεταῖο σ-
 χισῆς ἐκ κόρυθος λαμπραῖ δ' ἀκτιῖνες ἀπ' αὐτῶ
 αἰ γλῆεν σίλβουσι. παρα' κροτὰ φωρ' τε πάρεαι
 λαμπρὰ ἀπό κρατῆς χαρῖεν κατέχευσι πρόσωπον
 Τηλαυγές. καλόρ' ὃ πδὲ χροῖ λάμπεται ἔδος,
 λεπτεργές πνοῖη ἀνέμων, ἄσπ' δ' ἄροενες ἵπποι.
 εἴθ' ἄρο' γέ σῆσας χρυσοόζυγον ἄεμα, καὶ ἵππης.
 θεπέσιος πέμπῃσι δὴ ἔρανθ' ὠκεανόνδε.
 χαῖρε ἀνάξ, πρόφραυ ὃ βιορθυμῆρε ὄηαζε.
 ἐκ σῆο δ' ἀρεξάμενος, κλίσω μδρὸ παρ γέρος ἀδρω
 ἠμιθέωρ, ὦρ ἔργα θεοῖ θνητῃσιν ἐδείξαν.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΕΝ ΑΛΙΟΙ
 ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Γανόπης καὶ Γαλήνης.

Εἶδες ὦ Γαλήνη χθές, οἷα εἰποίησεν ἡ Ἐρις πα-
 ρὰ τὸ Δαῖπνον ἐνθετῆαλία, διότι μὴ καὶ αὐτῇ
 ἐκλή-

ἐκλήθη ἐς τὸ συμπόσιον, Γα. ἔξωεις ἰάμιω ὕμιρ
ἐγώ γε, οὐ γὰρ Ποσειδῶν ἐκέλευσέ με, ὦ Πάνιππι, ἀ
κύμαντον ἐν τοσούτω φυλάττειν ἢ πλάγος. τί δ'
ἐν' ἐποίησεν ἡ Ἐρις μὴ παρῆσθε, Πά. ἢ θεοὶ τις καὶ ὁ Πη
λεύς ἀπεληλύθεισθε ἐς τὸ θάλαμον, ὡς τὸ Ἄμφι
τρίτης καὶ τὸ Ποσειδῶνος παραπεμφθέντες, ἡ Ἐρις
δ' ἐν τοσούτω λαθῆσθε πάντας, ἐδωήθη ἢ ἔραδιως,
τὸ μὴ πινόντων, ἐνίωρ ἢ κροτέντων, ἢ τῶ Ἀπόλλωνι
κυθαρίζοντι, ἢ ταῖς μέσσις ἀδύσσις προσεχόντων
ἄρνευρ, ἐνεβαλερ ἐς τὸ συμπόσιον μὴ λόνε πάσκα
λορ, χρυσῶν ῥόλορ, ὦ Γαλήνι, ἐπέλεξα τὸ ἴ, ἢ καλῆ
λαβέτω. κυλινδέρμονορ δὲ ἄνω, ὡς ὁρῆ ἐξ ἐπιπ
δες ἢ κεν, ἐνθα ἤρατε καὶ Ἀφροδίτη θῆ Ἀθηνᾶ κατέκλι
νοντο, καπέσθη ὁ ἔορμῆς ἀνελόμνος ἐπελέξατο τά γε
γραμμιά, αἰ μὴ Νηρηίδες ἡμεῖς ἀπεσιωπήσα
μεν. τί γὰρ ἐδὴ ποιεῖρ, ἐκείνωρ παρῶν; αἰ δὲ αἰ
τεποῖντο, ἐκάσι θῆ αὐτῆς εἶναι τὸ μῆλορ ἢ ξίερ. καὶ
εἰ μή γε ὁ Ζεὺς Διέσπεν αὐτῆς, καὶ ἀ' χριχέρων περ
χωρησε τὸ πρᾶγμα. ἀλλ' ἐκεῖνος αὐτῆς μὴ, ἔκρινῶ,
Φιοι, ὡς δὲ γέγυ, καί τῳ ἐκείνῳ αὐτῆρ Δικασαῖ ἢ
ξίερ. ἀ' πῆτε ἢ ἐς τὴν ἰδλω, παρὰ τῆρ Πριάμορ παῖδα
ὁ' οἱ δὲ τε διαγνῶναι τῆς καλλίονα, φιλόκαλος ὦν,
θῆ καὶ ἐκεῖνος κείναι κακῶς. Γα. ἢ ἐν αἰθερῶ
ὦ Πανόππι; Γα. τήμερον, οἱ μα, ἀπ' ἄσι πρὸς τὴν
ἰδλω. Γα. καὶ τίς ἢ ξει μετὰ μικρόν, ἀπαγγέλωρ
ἡμίρ τῆς κρατῆσαι; Γα. ἢ δλω θῆ, φημί, οὐκ ἀ' λη
κρατήσῃ, ἢ Ἀφροδίτης ἀγώνιστον, ἢ ἢ μῆ τι
πάνυ ὁ Δικαιότης ἀμβλυώτῃ.

Κυκλω.

Ω Γῶτερ, οἷα πόντα κατὰ τὸ καταρωτὸν ξέ-
νε, ὅς μευ ἴσθες, ἐξετύφλωσέ με, κοιμωμένω
ἐπιχειρήσας. Πο. τίς δὲ ὁ ταῦτα τολμήσας, ὧ πο-
λύφημε; Κύ. ἤ μὲν πρῶτον, οὐ τι ἐαυτὸν ἀπεικά-
λαι, ἐπεὶ δὲ διέφυγε, καὶ ἔξω λῶ βέλγας, Οδυσσεύς
ὄνομάζεσθαι ἐφίη. Πο. οἷ δια, ὄμ λένγεις, ἤ μὲν ἴθα-
κήσιον, ἐξιλίξαι δὲ ἀνέπλει. ἀλλὰ πῶς ταῦτ' ἐπρα-
ξεν, εἰ δὲ πάνυ θυσαρσίης ὤμ; Κύ. κατέλαβον ἐμ-
τῶ κῆτρῳ, ἀπὸ δὲ νομῆς ἀνασρέψας, πολλὰς τινὰς
ἐπιβυλεύοντας δηλονότι τοῖς ποιμνίοις, ἐπεὶ ἔ-
ἔθνη κατὰ τὸ πῶμα, πέτρα ἔστι μοι παμμεγέ-
θης, καὶ τὸ πύρανε καυσάμενος, ὃ ἐφερομ-
δένδρο ἀπὸ τῆς ἄρης, ἐφαίνεσθαι ἀκρηυήτει, αὐ-
τὸς παρῶμενοι. ἐγὼ δὲ συλλαβῶν αὐτῶν ἴνας, ὡς
περ εἰκός ἐσσι, κατέφαγον λιπῶς ὄντας. ἐνταῦθα
ὁ πανεργότατος ἐκείνῳ, εἴτε οὐ τις, εἴτε Οδυσ-
σεύς ἐσσι. δὴ δὴ σὶ μοι πιεῖν φάρμακόν τι ἐγχείας,
ἢ δὴ μὲν καὶ ἔνοσμον, ἐπιβυλεύοντά τοι δὲ εἰταρα-
χωδέστατον, ἀπαντα γὰρ ὑθὺς ἐδόνει μοι. ἀδμρέ-
ρεσθ πιόντι, εἰ τὸ πῶμα αὐτὸ ἀνέσρεψεν, καὶ
εἴ κ' ἐτι ὄλωσεν ἐμαυτῶ ἡμῶ. τέλει δὲ ἐσσι ὕ-
πνον κατ' ἐσπᾶσθίω, ὃ δὲ ἀρξέυσας ἤρμολόμ, καὶ
πυρῶσας γε, προσέτι ἐτυφλωσέ με καθύδοντα,
εἰ ἀπ' ἐκείνη τυφλὸς εἰμί σοι, ὧ Ἰουσειδῶν. Πο. ὡς
βαθῶ ἐκοιμήθης ὡς τέκνον, ὃς οὐκ ἐξέθορες μετὰ
ξυτυφλῶν μῆρας. ὃ δὲ ἐν Οδυσσεύς πῶς διέφυγεν;
εἰ γὰρ ἀπὸ, ἢ οἷ δὲ, ὅτι ἐδωκῆθη ἀποκινήσαι τῶν πῶ-
τραν

5

τραν ἀπό ἀλθύρας. Κυ. Ἄλλ' ἐγὼ ἀφείλομ, ὡς
μαῖλωμ οὐ ἔμ λαβοίμι ἐξιόντα, καὶ καθίσας πα-
ρά τῷ θύραν, ἐθίρωμ τὰς χεῖρας ἐκ πετάσας, μόνα
παρῆς τὰ πρὸ βαῖα ἐς τὴ νομῶ, ~~καὶ~~ ἰμνος τῷ
ἡριῶ, ὅποσα ἐχέω πρὸ τειμ' αὐτὸ ὑπὲρ ἐμῶ.
Πο. μανθάνω ὡς ἐκείνοις, ὅτι γε ἔλαθεν ὑπε-
ξελθῶμ σε, ἀλλὰ σὺ ἄλλες γε Κύκλωπας ἐδίε ἐπι-
βοήσασθ' ἐπ' αὐτῶ. Κυ. σίωε κάλεσσα ὦ Γατδρ, καὶ
ἦ κομ, ἐπεὶ ἢ ἦροντο τὲς ἐπιβελθόντος ἢ ὄνομα,
καὶ γὰρ ἐφλω, ὅτι οὐ τις βῆ, μελαγχολαῖ μ οἰκθεῖτες
μέ, ὡχοντο ἀπιόντες, ἐτῶ κατεσοφίεσάν με ὅκα
τάρατος τῷ ὀνόματι. Θ. ὁ μάλισα ἠνίασέ με, ὅτι
καὶ ὀφθαλμῶν ἐμοὶ τὴν συμφορῶν, ἐδίοπατις, φη-
σιν, ὁ Γοσειδῶν ἰώσεταί σε. Πο. θάρσει ὦ τέκ-
νον, ἀμωσῶμαι ἢ αὐτῶν, ὡς μάθη, ὅτι εἰ καὶ πῆρω οἶν
μοι ὀφθαλμῶν ἰαῶσθ' ἀδυνατῶ. τὰ γὰρ ἦ πλεόν-
ταμ ἢ σάζωμ αὐτός, ἐὰ πομπῶν ἐπ' ἐμοὶ πρὸ-
σβῆ, πλεῖ ἢ ἐτι.

Μενελάου καὶ Πρωτέως

Αλλὰ ὑδωρ μὲν σε γίνεσθ, ὡ πρῶτῷ, οὐκ ἀπι-
θανομ, ἐνώλιόν γε ὄντα, καὶ δένδρον ἐτι φορη-
τῶν καὶ ἐστέοντα ὅποτε ἀμαγεῖς, ὅμως ἐδέτε
το ἐξωπίσεως. εἰ δέ Θ. πῦρ γίνεσθ δυνάτῶ ἐν τῇ
θαλάτῃ οἰκῆντα, ὡς πᾶν θαυμαζῶ, καὶ ἀπι-
σῶ. Πρω. μὴ θαυμάσης ὦ Μενέλαε, γίγνομαι ἢ
με. εἰ δὲ καὶ αὐτός. ἀλλὰ μοι δοκεῖς, εἰρησεται
ἢ πρὸς σέ, γοῆταια τινὰ πρὸς ἀγειμ τῷ πράγμα-
τι,

ἐνομίσατε, ἄπολεξαίμενοι ἀχρὶ τῆς Σκίρωνίδωρ
μετὰ τῆς μήτρως ἐμπέσοι, καὶ γὰρ οὐ γὰρ λιθάρα δὲ μ
εἴπωρ, ἄρ' ἐκ μὴθύμνης ἀναλαβώμ, ἐξενήξω ἔσται
ναρομαὶ τῆ σικυθῆ, καὶ λιθάρα, ἔσται πᾶσι κα-
κῶς ἄπο τῆ ναντῆ ἀφ' ἡμῶν. Δελ. μήθου-
μα σπῆς ὡς Πόσειδον, εἰ τὸς ἀνθρώπους ὡς ποιεῖ μιν, ἐξ
ἀνθρώπων γε θ' αὐτοὶ ἰχθύες γενόμενοι. Πο. Θυμῆ
φομαί γε θεοῦ Διονύσω, ὅτι ὑμᾶς καταναυμαχι-
σας, μετέβαλε, δέου χερῶσ' ἀσθμίνου, ὡς ὁρῶν
ἀλλοὺς ὑπὸ πηγᾶ γεθ. ὅπως γὰρ τὰ κατὰ τὸν Δελφίονα
εἴπωρ ἐγένεθ, ὡς Δελφίμ, Δελ. ὁ Γερίανδρος, οἴ-
μαι, ἔχαιρεναι τῶ, ἐπολλάκις μετέπεμπε το αὐτὸν
ἐπὶ τῆ τέχνῃ, ὁ δὲ πλῆθυσας παρὰ τὴ τυραννῆ, ἔπε-
θύμισε πλεύσασοι οἴκαδε, ἐς τὴ μὴθύμνη, ἐπιδί-
ξασθ' ἄρ' ὡς τὸν καὶ ἐπιβάς πορθεῖς τινός κακῆρ-
γῶν ἀνδρῶν, ὡς ἐδίδξε, πολλῶν ἄστων χερσὸν καὶ ἄρ-
γυρομ, ἐπεὶ κατὰ μέσομ τὸ Λίγαῖον ἐγένετ, ἐπι-
βυλευσοῖν αὐτῶ οἴναυται. ὁ δὲ, ἠκρόαμιν ἦρ' ἄ-
παντα, παρανέωρ θεοῦ σκᾶφει, ἐπεὶ τῶντα ὑμῖν
δέδοκται, ἔφη, ἀλλὰ τὴ σκευῶ ἀναλαβῶτα με, εἰ
ἄσ' ἀντα θρηῖνον τινὰ ἐπ' ἐμαυτῶ, εἰκοῖτα ἑώσοτε
εἰς τὰ ἐμαυτὸν, ἐπέτρεψαν οἴναυται, εἰ ἀνέλα-
βετ' ἡ σκευῶ, εἰ ἦ σε παῖν λιγυρῶς, καὶ ἐπεσερ εἰς
τὴ δάλατταν, ὡς αὐτίκα παῖτως ἀπογανόμενος.
ἐγὼ ὃ ἄπολαβώμ, καὶ ἀναβέμλιος αὐτὸν, ἐξενή-
ξάμιν ἔχωρ εἰς ταῖναρ. μ. Πο. ἐπαιγῶ φιλῶ
μυσοίας, ἀξιομ ἦρ' ἄρ' μισθὸν ἀφ' ἡδ' ἰδωκας αὐτῶ
ἔλ' ἀκροασέως.

Τηρῆσὸρ τῶ πλανωμῆνῶ ω̄ Πόσειδορ, ἀπο-
 πασ̄... ἡ σικελίας, ὕφαλορ ἐπινῆχε-
 θαι συμβε'βηκε, ταύτῶ, Φισίρ ὁ Ζεὺς, σῆσὸρ ἠδὲ
 ἡ ἀνώφινος, ἡ ποίησὸρ ἠδὲ δῆλορ ἐν τῶ Αἰγαίῳ
 μέσῳ βεβαίως μῆνι, σκρίξας πάνυ ἀσφαλῶς,
 δειτῶν ἄ τι αὐτῆς. Πο. πῶ πρῶ ξεται ἄντῳ ὡ̄ Ιρι-
 τῖνα ἡ ὁμῶς παρέξαι αὐτῶ τῶ χρεῖαν ἀναφανείσα
 ἡ μῆκε τι πλέσσα; Ιρις. τῶ λητῶ ἐπ' αὐτῶ λει-
 ἀποκυῖσαι, ἠδὲ πονήρως ἄντῳ ὡ̄ δῆλων ἔχει.
 Γο. τί εἶν; ἔχι κανός ὁ ἔρανός ἐντεκεῖρ; εἰ ἡ μῆε-
 τῶ, ἀλλὰ γε πᾶσα ἠ γῆ ἔκ αν' ἄντῳ δέξαθαι
 δῶναι το τὰς αὐτῆς γοναί; Ιρις. ἡ ὡ̄ Πόσειδορ. ἠ
 ηρα ἄντῳ ὅρκα μεγαλω κατέλαβε τῶ γλῶ, μῆ πα-
 ραχεῖρ τῆ λητῶ τῆ ὡ̄ δῆλων ἄντῳ δολοχλῶ. ἠ τείνω
 νῆσῶ αὐτῆ ἀνώμοτός ὄσιν, ἀφανῆς ἄντῳ ὡ̄. Γο.
 σωίημι. σῆθι ὡ̄ νῆσε, ἡ ἀνάδουθι ἄνθις ἔκ τῶ
 βυθῶ, ἡ μῆκε τι ἄντῳ φέρκ, ἀλλὰ βεβαίως μῆνε,
 ἡ ἄντῳ λέξαι ὀδύλαι μονεσάτητῶ ἀδελφῶ τὰ τέκ-
 να δύο, σῶ καλίστας τῆ θεῶν. ἡ ὡ̄ μεῖς ὡ̄ τριτω-
 νες δῆ προεθμύσατε τῶ λητῶ ἐς αὐτῶ, εἰ γαλῶ ἀ-
 ἀπαντα ἔσω. τῶ δράκοντα ἡ, ὅς νῶ ἔξοισρεῖ
 αὐτῶν, φοβῶν τὰ νεογνά, ἔπειδαν τεχθῆ, αὐτῶ
 κα μέτῖσι, ἡ τιμωρήσαι τῆ μητρί, σῶ ἡ ἀπάγε
 λετῶ λῆ ἡ πάντα εἶναι εὐπρέπῆ. ἔσηκεν ἠ δῆλος,
 ἡ κέ τῶ ἠ λητῶ, εἰ τι κτέ τῶ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΓΡΑΕΚΑ 22
 Veterum elegantissima.

Λαρχίς.
 Επ' αργείες εἰσι μ' ἀγῶνες ἀν' ἐλλάδα, τέ-
 σαρες ἱεοί.

οἱ δ' ὄνο μ' Ἰθνητῶν, οἱ δ' ὄνο δ' Ἀθανάτων.
 Ζηνός, λητοῖ δ' ἄο. Γαλαίμονος. Λαρχεμόροιο.
 ἄλλα δ' ἐ τῶν, κότινος, μῆλα. σέλινα. πίτυς.
 ALCIATVS.

Sacra per Argivas certamina quatuor virbeis
 Sunt, duo ταῦτα viris, & duo caelitibus.
 Vt Iouis, & Phæbi, Melicerta ἄγε, Archemoriῆι.
 Præmia sunt pinus, poma, arrium, atque oleæ.

Διοτίμης.
 Τάρη' Ἐαρές ἀ' ἔθλα πάλας ἠ' σκησε κραταιᾶς
 ἀ' δε πρὸ σφιδῶν Θ, κὶ Διός ἀ' γενεᾶ.
 κεῖται δ' ἐ σφίρ ἀγῶν δ' χαλκῆς ἀντί λέβητῶ,
 ἀ' μ' ἔσις ζωῶν οἱ σ' ἔται, ἠ' θάνατον.
 ἀν' ἴκισ ἢ π' ἴμα. πρὲπ' δ' ἠ' Ἰρακλέα νικᾶ μ
 ἢ δ' ἰός. ἀργείων ἀ' πάλας, ἔ' λιθύων.

POLITIANVS.
 Incaluere animis dura certare palestra
 Neptuni quondam filius atque Iouis.
 Nec certamen erant operoso exare lebetes,
 Sed quod vel vitam, vel ferat interitum.
 Occidit Anaxus, Ioue natum vincere fas est.
 Est ἡ τε magistra Pales Græcia, non Libya.

Λεοῖ δ' ἐ δ' ἐ.
 τυφλὸς ἀλιτεύων χαλὸ μ' πόδας ἠ' ἔρταζεν.
 ὀμ' κ' σπ' ἀ' μοτρίους ἀν' τεραχιζόμενῶ.
 ἀ' μ' φ' δ' ἠ' μετελαῖς πρὸς ἐνός φύσιν ἠ' ἐ μ' ὀδησαν

τῶν Μιπέσ ἀμύλοισ ἀντίπαρσχομένοισ.

AVSONIVS.

Infidens caeco graditur pede claudus, que,

Quo caret alteruter sumit ab alterutro.

Cæcus nanque pedes claudo, gressumque ministrat,

At claudus caeco lumina pro pedibus.

Λεηλορ.

γυμνὸν ἰδὼσα λάκαινᾶ παλινβοπον ἐκπόμεοιο

παῖδ' ἐόν' ἐς πάτραν ὠκὺν ἰέντα πόδα,

ἀντὶν αἰξασα, δι' ἧ' πατὴρ ἤλασε λόγην,

ἄρξενά ρηξάμην φθόγγον ἐπὶ κλαμῶν.

ἄμῶτερον σπᾶτας εἰπεν γένθ'· ἔρξε πόθ' ἄδαν,

ἔρξ', ἐπεὶ ἐφύσω πατρίδα, καὶ γένε' ταν,

MORVS.

In patriam amissis celeri pede dum redit armis

Conspiciens gnatum sua Lacæna suum.

Obuia sublata corpus transuerberat hasta,

Hæc super occisum mascula verba loquens:

Degener o Spartes genus, ito intartara tandem,

Ito, degeneras, & patria, & genere.

Λυκίανθ.

ὡς τεθνηξόμεθ', τῷ ὄντι ἀγαθῶν ἀπόλαυε.

ὡς δὲ βίωσόμεθ'. φείδου ὄντι τῶν.

ἔσι δ' ἀνὴρ σοφὸς ἔτθ', ἔξ' ἄμφω ταῦτα νόησας

φείδοι, καὶ λαπᾶν ἡμέτρον ἐφιερόσασα.

G. LILIVS.

Diuitijs vtare tuis tanquam moriturus,

Tanquam victurus denuo parce tuis.

Vir sapiens est ille quidē, qui hæc ambo volutans,

Parcit, qui quidē modū sumptibus applicuit,

Αρχίς.

Θρήνησας αινείτω τις, ὅτι σοναχέῃσι μενίτας
μητ' ἐξασπείλολπῶρ πρὸς Φάιδ' ἐρχομένης.
εἴμπαλιθ' ὀλβίζουσιν, ὅσους αἰῶνα λιπόντας,
ἀπρὸι δ' ἠὲ τινῶν λατρεῖς ἐμαρφεμόρθ.
οἱ μεν γὰρ ζῶοντες ἀείψαντοῖα πρῶσι
εἰς λεκκά, τοῖ δέ, λεκκῶν εὐρορ ἀκθ' φθίμενοι.

LVSCINVS.

Laudatur Thraces, natos quod viscera matrum
Egressos gemitu protinus excipiunt:
Quodque relinquentes vitam sine fine beatos
Credunt, incautos dum terra parca rapit.
Illos vita inalis quia destinat omnibus: hinc hos,
Pharmaca quod mortem tot reperere inalis.

Αδελφου.

Τὸν βίον ἠεραήλθε πολυ' ὡλέορ ἢ πρῶτ' ἐζης
δ' ἀκρε. νῦρ ὀβιθ' εἰς' ἐλεφνότερθ.
τὸν βίον ἀρτιγέλαδημόκρετε τ' ὡλέορ, ἢ πείρ.
νῦρ ὀβιθ' π' ἀντῶν ἐσίγελοιότερθ.
εἰς ὑμ' εἰς δ' ἐχ' ἀυρὸς ὀρωρ, τ' μετὰ ξύμεριμνῶ,
πῶς ἀμασοίμλαν' σω, πῶς ἀμασοίγελα, σω.

IDEM.

Tristius atque olim, vitæ Heraclite labores
Ut in age qua miserum nil queat esse, gemas.
Tu quoque maiori Democrite diffue risu,
Quandoquidem hæc vita est ridiculosa magis,
Ipse autem interea vos cernens, differor anceps
Te risu, lachrymis quomodo teque iuven.

Ληκίανῶ

Θνητὰ τὰ τῶν ἄνθρωπων, καὶ πάντα παύεται ἡμᾶς
ἢ ἡδὲ μὴ, ἂν μὴ ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

IDE M.

Mortales fugiunt nos cuncta, cadentia fato.
Vel, quod crediderim, nos magis, ~~et~~ fugimus.

Τῶ αὐτῶ.

Εἰ ἄφ' ἑσέο σε φέρει, φέρε καὶ φέρει. εἶδ' ἀγανα-
καὶ σαυτὴν λυπεῖς καὶ ἄφ' ἑσέο σε φέρει. (κτεῖς,

IDE M.

Si ducunt te fata, feras: dolor additur omni
Inuito, & collo non minus illa trahunt.

Παλαλαῶ.

Δακρυχέωμ γενόμην, καὶ δακρυσάσ' ἀποθνήσκω
δακρυσιδ' ἐμ πολλοῖς ἄμβροτον ἔσθ' ὄλον.
ὦ γέν' ἀνθρώπων πολυδάκρυτον, ἀδενέες, οἱ-
στυρόμενον κατὰ γῆς, καὶ διαμυόμενον. (κτερόμ.

IDE M.

Fundebam lachrymas genitus, moribus idus idē nūnō
Plango, videns luētū iēpora cuncta teri.
O mortale genus, male firmum, triste, misellum,
Seu te habeat tellus, seu fera parca ferat.

Λεχίς.

Εν ποτὲ παμφαίνον τι μελ' ἄντερ Θαίθερι ναίωρ.

σκορπίον ἐκ γαίης εἰς θερόντα λώραξ,
 ὃν μάστιγας ὤρσεν. ὃ δ' αἰξάντος ἐπ' ἔδρας,
 ἔβραδυς, εὐκέντρῳ πέλαν ἔτυφε βέλῃ,
 καὶ ζῶντος ~~κατὰ~~ ἔρσεν. ἰδίῳ ὄσονέ γευχερέπ' ἀλλ
 ἐκ κείνης τλημῶν αὐτός ἐδέκτο μόρον. (λω.

IDEM.

Scorpius è terra prorepserat. idòne vidente
 Coruo, qui cælo viçtitat in liquido.
 Corripuit vilum, fugitque, sed hic vt humum ales
 Configerat, telo mox terit, atque necat.
 Ecce tibi quod in hunc auis insidiosa parabat,
 Inde sibi acciuit ipsa necem misera.

ΑΔΕΣΠΟΤΟΡ.

Τὸν λύκομ ἐξί δέωρμαζῶ ριτρέ' φωνε ἐθέλωσα,
 ἀλλά μ' ἀναγκάζει ποιμὸν ὀφρῶσύνη.
 ἀυξήθεις δ' ὕπ' ἐμῶ, κατ' ἐμῶ πάλι θηρίομ ἔσαι,
 ἢ χάρει ἀλλάξαι τήμ φύσιμ ἐ δύναται.

C. VRS. VELIVS.

Admoueo nolens catulo distenta lupino
 Vbera, cò me amens sed trahit v pilio.
 In me, lacte in eo nutritus, sæuiet oliu.
 Flectere naturam gratia nulla potest.

Λγαθίς.

Ἦρθ' ἀνατομὴ φόβειθε, τὸν ἠσύχιης γενετῆρα;
 Τὸμ παύοντα νόσας, καὶ πένιης ὀδύνας; (τμ
 μὲν ὀφρῶσύνη παξθνητοῖς παραγίγνεσθαι ἐδέκτο ἄν
 εἶδ' ἐμ

εἰ δὲ μὲν τις θνητῶν δευτέρον, ἐρχόμενον.
αἱ δὲ ἰόσοι, πρὸς Μαίη καὶ ποικίλαι, ἀλλοτῶν ἐπ' αὐτῶν
ἐρχόμεναι θνητῶν, ὁ μεταβαλλόμεναι. (Μορ

MORVS.

Num stultum est mortē matrem timuisse quietis,
Quam fugiunt morbi, mœta quæ se pau peries?
Sola semel miseris sese mortalibus offert,
Nec quisquam est ad quem mors iterum redijt.
At reliqui morbi varij, multi quæ vicissim
Nunc hunc, nunc illum, terq; quater quæ premūt.

Ἀντιπάτρας.

Γέλυπος εἰναλὴν πῶτ' ἐπὶ προβλήτι τανυθείς,
ἠελίω φύχην πῶλλον ἀνῆκε πόδα.
ἔ' πω δὴ νῦν ἔτερον ἵκελθ' ἡρόα. τῦνε καὶ μιν
αἰετὸς εἰκνεφέων οἴξυς ἐμαρτερῶν ἰδῶν.
πλοχοῖς δὲ ἰλιχθεῖς, πῶσερ εἰς ἀλαδύσμο-
αἴμφω, καὶ θήρης ἠμβροτε καὶ βιότου. (ρεσ. ἠῶα

IOAN. SLEIDANVS.

Extendit Polypus bibula porrectus arena
Multiplicem nuper solis amore pedem.
Nec dum corpus erat lapidi conforme. iacentem
Ales corripuit lapsa repente Iouis.
Quæ tamen in pontum, mox ut perplexa fuisset,
Corruit, & præda dein quoque luce carens.

τῶ αὐτῶ.

οὐχ ἔ' τω βλαπτῆ μισεῖμ οἰλέγωρ ἀναφανδῶρ

ὡσπερ οἱ τὴν καθαρὰν ψευδομένον φίλιον.
τὸν μὲν γὰρ μισοῦσιν, προφθίοντες ἐκτρέπομεθα.
τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν, ἔπροφυλασσόμεθα,
ἐχθρὸν ἐξ ἑστέων κρινώμεθα, ὡς ποτε λάθην
τὴν ἀπὸ τῆς φίλης πίστεως ἔχων ἀδικεῖ.

IDE M.

Non æque nocet hic, qui sese odisse fatetur,
Atque hic qui puram fingit amicitiam.
Osorein monitus fugio: fugisse sed illum
Quomodo qui me se fingit amare, queo?
Pessimus hic certe est inimicus, quisquis amicus
Creditus, occulta subdolis arte nocet.

Διηλοῦ.

μισῶν τὸν ἀνδρα τὸν διπλῆν πεφυκότα,
χρυσὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς τρόποις.

IDE M.

Equidem virum odi duplicem; sermonibus
Probis amicum, cæterum hostem moribus.

Ληκκιανῶ.

οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις φύσει χαλεπώτερον εὖρεν
ἀνθρώπων, καθαρὰν ψευδομένην φίλην.
ἐγὰρ ἐδ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ'. ἀλλ' ἀγα-
ὡς φίλον, ἐν τῷ πλείονα βλαπτόμεθα.
(πῶντες)

IOAN. IORDANVS.

Prouida mortales inter natura scelestos

Maiori

Maiori inuenit, crede, labore nihil,
 Quam mentiretur ficta qui fronte dolose
 Veram & amicitiam, cordis & ipsa sui,
 Hunc tamen ut ficté nunquam vitare uolentein
 Sed nobis fidum credimus esse probè.
 Atque ita mentitum synceri nomen amici
 Diligimus, quare ledimur usque in agis.

ΓΤΟΛΕΜΑΪΟΥ.

Οὐδ' ὅτι θνατός ἐγώ, καὶ ἐφ' ἄμερον ἄλλ' ὅταν
 μαστεύω πυκινὰς ἀμφιδρόμους ἑλικίας, (ἀσέσω
 ἢ ἐπ' ἐπιφύω ποσὶ γαίης, ἀλλὰ παρ' αὐτῶ
 ἐνὶ διωτρεφῆσι) ὠμπλάμαι ἀμβροσίης.

IDEM.

Mortalem quamuis norim me scire creatum,
 Dum tamen altorum scrutor in orbe vias.
 Sum pedibus tellure procul, iuataque Tonantem
 Aisideo diuus, pascor & ambrosia.

καλλιμάχου.

Στῆλην μητρύης μικρὰν λίθον ἔσεφε λιῶρον.
 ὡς βίον ἠλάχθαι, καὶ τρόπον οἴομενον.
 ἠδὲ, τὰ φωκλινθεῖσα, λιχγέτανε παῖδα πωροῦσα
 φευγέει μητρύης καὶ τὰ φρον οἱ πρόγονοι.

MORVS.

Flore nouercalem cingis priuigne columnam,
 Morre ratus mores interijisse malos.
 Te tamen illa premit subito inclinata, nouerca.
 Si priuigne sapis, ipsa se pulchra fuge.

Ιηλίας διοκλέους.

Οὐκ οἶδ' εἴτε σάφ' ἔλεξαίμι σε, τῆρ' ἐπίπολλος
ἀντὶ τῆς ~~ἐστ' ἀρετῆς~~ συμμακροῦ ἠλισάμην,
εἴτε δὲ βροτοῦ μοι πόντος σκάφθ' ἢ μ' ἀπόνη-
οἴμην ἔξω, λέμισσας νηκτὸρ ἐπιήϊονας (ὅς
ἄρεθ' ἐρπύλλοις ἐφυγορ χολορ' ἐν δέθαλά-
νηθ' ἔσ' οὐδ' ἔπλορ' ἐν ἀμφοτέροις. (ΩΗ,

IOAN. SLEIDANVS.

Nescio te scuti compellem nomine, cuius
Robur in extremos transijt vsque viros.
An cymbæ potius, qua tum sistebat arena
Postquam dissilijt rupta carina mihi.
Quòd Martem fugi, quòd Nerea trille furentem,
Acceptum refero gratus utrunque tibi.

Ζηλωτῆς.

Εστὶ τίτ' ὑμ' πελάγῃ πεισεύετε γομφωτῆρες,
ἢς πολὺς ἐξ ὀρέων ῥίζαμ' ἔλυσε νότθ';
αἰσίου μ' ἐσομαι πότ' ἄσκάφθ' ἐχθροῦ ἀήταις
δένδρεορ, ἐρ χέρσω τὰς ἀίλους οἴδια τύχας.

IO. SLEIDANVS.

Pinus ego à vobis fabri quid ducor in altum?
Aulter me validus præcipitavit humi.
Sum ventis exosa, mari quoque inutilis arbor,
Fortunam pelagi nunc bene tuta scio.

Αδελφορ.

Ἦν νέος, ἀλλὰ πένης, νῦν γηρῶν, πλῆσιός εἰμι
ὡμόνθ' ἐκ πάσων οἰκτρὸς ἐν ἀμφοτέροις,
ὅς τότε μλόχρηθα: δυνάμην, ὅπ' ἔδ' ἐν εἴχον,
νῦν δ' ὅπ' ἔχρηθα: μὴ δύναιμαι, τὸτ' ἔχω.

C. VRS. VELIVS.

Ραυ.

Pauper eram iuuenis, natus modo grandis abundo,
Hei, quam sum è cunctis solus utroque miser.
Cum mihi nulla foret poteram feliciter vixi
Nunc ubi res large superit, vixi miser.

Δηκίανον.

Πλῆτ' ὅτ' εὐτυχῆς, πλῆτ' ὅτ' ἐστὶ μάληθις
τὰ μάδι' ἔχ' αὐτὴν πλεοναφῶν ἰτέων.
τὸν δε πολυκτεάνον, καὶ πλεῖστον ἐστὶ δίκαιον
ἐὶ δέ τις ἐν φιλοφροσύνῃ κατατίκεται, ἀλλοτρίῃ ἐπι' ἀλλοτρίῃ
σωρεὺς ἄει πλεῖστον ἐπιγύμνητον,
ὅτ' ὅποι' αὖ μέλι σαπολυτέτοις ἐνὶ σὺμβλοῖς
μοχθῆ' σφ' ἐτέρων δρεφομνίωρ ἢ μέλι.

M. Q. R. V. S.

Diuitias animi solas ego iudico veras.

Qui rebus pluris se facit ipse suis.

Hunc adeo ditem, hunc opulentum rite vocamus.

Magnarum quis sit qui videt vixit opum.

Calculus at si quem misere numerandus adurit,

Qui misere semper diuitias cumulet,

Hic ut apes paruo crebroque foramine fosso

Sudat in alucolo, mel alij comedunt.

Φιλίππος.

Οὐρανὸς ἄστρα τάχιον ἀποσβέσσει, ἢ τὰ γὰρ νυκτὸς
ἢ ἑλίου φαιδρηὸν ὅφιν ἀπεργάσειται.

καὶ γλυκὺν ἄμα θάλασσα βροτῶν ἀροτῆσι μορῆ
καὶ νεκὺς εἰς ζωῶν χωρῶν ἀναδράμεται, (ἐξ)

ἢ ποτὲ μαιοῖδι' αὖ βαθὺ κλέει, ἐνὲ μ' ὀμήρῃ,
λήθη γηραλέων ἀρπάσεται σελίδωρ.

IO. SLEIDANVS.

Astra prius caelo decurrunt, & sole sub ipso

Obs.

Obscuræ facies splendida noctis erit,
 Ante, in aris fuerit dulcis quoque fluxus acerbi.
 Mortuus ~~Antipho~~ surget & ante suo,
 Quàm per ~~κατα~~ Magni cultissima Musa poetæ.
 Qui nunc ~~κατα~~ lumine nomen habet.

Γερμανικῶς.

Ἐκτορ ἀρίστην αἶμα, κατὰ γθοῦς εἶπε ἀκ' ἴδω,
 χαῖρε, καὶ ἀμπνευσορβαίον ὡς πατρίδι.
 Ἴλιον ὀμείψαι, κληθῆναι πόλις, ἀνδρας ἔχουσα
 σὶ μέγα φανερτέρως, ἀλλ' ἔτι ἀρνήφιλως.
 μυρμιδόνες δὲ ἀπόλετο. παρῖα σο. κὺ λέγ. ἀχι
 θεσσαλίην κείσθαι παίσιν. ὡς αἰνεῖται. (Μετ)

MORVS.

Gradiui genus Hector aue, si quid sub humo audis,
 Respira, & patriæ nomine cresce tuæ.
 Ilios vrbs colitur nunc inelyta, gens colit illam
 Quàm tu Marte minor, Martis amica tamen.
 Myrmidones periere, ades & dic Hector Achilli.
 Esse sub Aeneadis vndique Thessaliam,

Ραμαδαῶς.

Ἡμεγάλη παίδευσις ἐν ἀνθρώποισι, σιωπῆ.
 μάστιγα πρυθαγόραν τὴν σοφὸν αὐτὸν ἔχω.
 ὅς λαλέει εἰδώς. ἑτέρους ἐδίδασκε σιωπᾶν.
 φάρμακον ἠσυχίης ἐγχεατέ'ς εὐεράμεν.

MORVS.

Rebus in humanis magna est doctrina tacere,

Testis

Testis erit sapiens hic mihi Pythagoras.
Nempe loqui doctus, reliquos docet ille tacere:
Magnum hoc ad requiem pharisacon irasciens.

Γαλαθαῖ.

Οὐ λόγον, ἐν νόμον εἰ δετύχη. μερῶν ἡ τυραννεί.
τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ἔεμαστ' συρομένῃ.
μᾶλλον τοῖς ἀδικοῖσι ἔ'επει, μισεῖ ἡ δίκαιος
ὡς ἐπιδεικνυμένῃ τὴν ἀλόγον δύναμιν.

IO. SLEIDANVS.

Iudicio Fortuna carens mortalibus ægris
Imperat, ac varie quælibet vna regit.
Quinetiam est inimica bonis, ac semper iniquos
Promouet, imperium damnat & ipsa suum.

Αδελφορ.

Γαῖγιόν ἐστι τύχης μερῶν βίῃ, οὐ πρὸς ἀλίτην
πλάττει καὶ πένις μεσῶσι ἔμβόμενθ.
καὶ τὰς μερῶν ἀτάγασα, πάλιν σφαιρισθὸν ἀείρει.
τὰς δὲ ἀπὸ τῶν νεφελῶν, εἰς ἀΐδιον ἰατάγει.
Incerti interpretis.

Sola hominum vitam præceps Fortuna gubernat.
Inter diuitias pauperiemque locans.
Quos prius euertit, rursus sublime volutat.
Quos leuat ad nubes, hos ad auerna trahit.

Γλαΐτωνθ.

Χρυσὸν ἀνήρ, οὐ μὲν εὐρεθ, οὐδ' ὄλεσερ. ὦρ οὐ μὲν
εἰς τερ. οὐδ' ἐχ' εὐρεθ, λυγεθ' εἰς βροχὸν.

LAER, INTERP.

De-

Deposuit laqueos, aurum vir nactus, at aurum
Nou natus, laqueis tristitia colla ligat.

Ἔπος ἀπὸ Μιθιλάκου.

Χρυσὸν ἄνθρωπος εὐρώμ, ἐλίπε βρόχον. αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
ὄμ λίπερ, εὐρώμ, ἢ φεμ ὄμ εὐρε βρόχον.

MICHAEL BENTINVS.

Aurum qui reperit laqueum abijcit, alter amisso
Auro, collo aptat quem reperit laqueum.

Ἀδελφον.

Γνήσιός εἰμι φίλον. Ἐν φίλον ὡς φίλον οἶδα.
Τὸς δὲ λικνός, διόλου πάντας ἀποσέφομαι
ἔδενάθω πεύω πρὸς ἄπο κρισίμ. ἔς δ' ἄρα τιμῶν,
τὸ τὸς ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους ἀγαπῶ.

IO. SLEIDANVS.

Ipsē ego, qui fidum noui tractare soladem,
Ne qua commaculer parte, repello malos.
In speciem nulli palpor, sed quisquis amatur
Vel semel, ad cineres hic mihi amicus erit.

Ἀδελφον.

Ἐκ πρὸς ἰλιακῶν, διοράτω μέσορ ἢ ῥπασεν ἠῆρος
αἰνείας, ὅσιον παιδί βάρθω πατέρα.
ἔκλανε δ' ἀργείοις, μὴ φεύσει. μικρὸν ἐς ἀρη
κέρδος ὁ γηραλέθω. τὸ δὲ φέρωντι, μέγα.

MARVLLVS.

Cum ferret medios proles Cytheræa per hostes
Impositi collo languida membra patris,
Pareite, ait, Danaï, lenis est sene gloria raptō.
At non erepto gloria patre leuis.

Ἀρχιῆ.

Αἴαν ὄλην, νήσους τε διῖπτα μὲν ἠσυχελιδῶν,
μηδείης γαλήνῃ πικρῆ δινεασοῖς ἰσφείει
ἐλπιῖσι ὄρατα λίχων πῖσιν σέο τῆσδε φυλάξεν.
ὠλοχίδια, μῆσι δῖδίων φθσαμῶν.

Marullus.

Quid vaga tot terras vrbesq̄ue ementolucis,
Colchidosin saxo nidificas gremitio?

Pignorigibusq̄ue tuis credis male sana fidelem,
Ipsa suos partus quæ laniauit atrox?

Ni factus exosa tuos Pasidione nata,
Phasiaca quæris perdere saxuitia.

Λυκκιανῶ.

Ἡ βραδὴ πρὸς βελή, μέγ' ἀμείνων, ἠδέ ταχέϊα,
αἰὲρ ἐφελκομέν' ἠρτῆρ' μετάνοια κ' ἔχει.

Ioan. Steidanus.

Sit mora consilij. Nam si moderamine tractes,
Profunt, vt tulte præcipitata nocent.

Γαλαδία.

Ἢ ἴπέ πόθερ σὺ μετρεῖς ἄϊος μορ, καὶ πῶ ῥατα γαίης
ἐξ ὀλίγης γαίης σῶμα φέσων ἑλίγορ;
σαυτὸρ ἀρεῖθμησορ πρῶτερορ, καὶ γὰρ δισεαυτῶρ,
καὶ τότε ἀρεῖθμησῶς γαίᾳ ἀνφρεσίᾳ,
ἢ δ' ὀλίγορ πηλόρ τ' σώματος κ' ἕκταριθμεῖς,
πῶς δύνασαι γινῶναι τῆσ' ἀμέτρωτ' ἀμέτρω;

Luscinus.

Vnde age tu cælum inciris, & vltima tei res?

Quum tenue è tenui sit tibi corpus humo.

Te metire prius inoneo, & te nesse labora,

Atque sati hinc orbis discere perge modum.

Λε

At mensura luti tenuis quum te fugiat, qui
Nosse rei innumeræ tu poteris numerum?

Ἐστὶ καὶ ἀλάτων Θ.

Αἰὼν πάντ' οὐ φέρει. Δολιχὸς χρόν' οἶδεν ἀμεί-
ου νόμα, ¹¹⁸ ἢ μορφίμ, καὶ φύσιμ, ἢ δὲ τύχημ. (βειμ.)

IOAN. SLEIDANVS.

Omnia fert ætas, mutant quoque sæcula nomen;
Et genus, & formam, diuitiasque simul.

Ἀσπυλον.

Ἐρόδου ἀκμάζει βαιὸν χρόνον. ἢ δὲ παρέλθῃ,
ζητῶν εὐρήσῃ; ἔρόδου, ἀλλὰ βάτον.

LVSCIVS.

Arridet rosa quum floret, mox præterit, illic
Dumque rosas quæris, plurima spina patet.

Ἀσπυλον.

Ἐξ ὠραι μὸχοις ἱκανώταται. αἰ δὲ μετ' αὐτάς,
γράμμασι, δεικνύμεναι, ζῆθι λέγῃσι βροτοῖς.

VOLATERRANVS.

Sex horæ tantum rebus tribuuntur agendis,
Vivæque post illas, litera Zeta monet.

Αηδών και ιε-
ραξ:

Ηδών ἐπι δέν-
δρου καυεζομέ-
νη κατὰ τὸ εἶ-
ωθός ἢ δέν. ιε-

ραξ ἢ θεασάμενος, και
τροφῆς ἀσφοδῶν, σπει-
ληφεν ἐπι τῆς ἢ δὲ ἀ-
ναρῆσαι μέλυσσας, ε-
διδίτο ἢ ἱέρακος μὴ βρω-
θῶαι. μηδὲ γὰρ ἰκ-
νὼ εἶναι ἱέρακος γὰ
σερα πληροῦν, διὰ τὸ
αὐτὸν τροφῆς προσδέο-
μενον ἐπι τὰ μείζω τῶν
ὄρνέων τραπέσθαι. καὶ
ὁ ἱέραξ ἔσπολαβῶν εἰ-
περ, ἀλλ' ἐγὼ γε ἀφρω-
αἶν εἶω, εἰ τίω ἐμ χερ-
σίν, ἐπι τῷ κω τροφῶν ἀ-
φείσ, τὰ μὴ φανόμενα
πῶ δικάσοιμι

Επιμύθιον

Οἱ μῦθοι διηλοῖ, ὅτι
καὶ τῶν κινδύων οὐ-
τως

PHILOIPER & Accipiter.

PHILOIPER per ai bo
te sedens demore ca-
nebat. Accipiter autem
videns, ac cibi indigens;
aduolans corripuit. Quæ
cum occidenda esset, o-
rabat Accipitrem ne de-
uoraretur: neque enim
satis esse ad Accipitris
ventrem implendum;
sed oportere ipsum ci-
bo egentem ad maiores
aves conuerti. Accipi-
ter autem respondens
ait, Sed ego certè amēs
essem, si qui in manibus
paratus est, cibo di-
misso, quæ non
videtur per-
sequar.

(?)

AFFABVLATIO.

Fabula significat, ple-
tosque homines eodem

E mo-

et ad id esse inconsultos,
quod sunt maiorum quae in-
certis sunt in mani-
bus habentur amittant,

τως ἀλόγισοί εἰσιν, οἵ
δι' ἐλπίδα πλειόνων
ἀδελῶν τὰ ἐμ χερσὶ
προϊέμενοι.

VULPES ET Leo.

Ἡ ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Vulpes cum nunquam
vidisset Leonem, cum
ei casu quodam occur-
risset, primum sic timuit,
ut ferme moreretur.
Deinde cum secundo vi-
disset, timuit certe, non
tamen ut prius: tertio
autem cum ipsum vi-
disset, sic contra eum
ausa est, ut &
accederet
& collo-
queretur.

Αλώπηξ μὴ πω θεά-
σαμένη λέοντα, ἐ-
πειδή κατάτινα τύχην
αὐτῷ συνώπησε, τό μὲν
πρῶτον οὕτως ἐφο-
βήθη ὡς μικρῶν καὶ ἀ-
ποθανεῖν· ἐπειτα το-
σαύτερον θεασαμένη
ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὲν
ὡς τὸ πρότερον· ἐκ τρί-
του ἡ τοῦτον θεασα-
μένη, οὕτως αὐτῆ κα-
τεθάρρησεν, ὡς καὶ
προσελθεῖσα διαλεχ-
θῶαι.

Affabulatio.

Fabula significat, con-
versatione terribilia quo
que accessu facilia fieri.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ ὅτι
ἡ σωθήσεται χίττα' φοβε-
ρά τ' πραγμάτων θύπερ
σιτα ποιεῖ.

Vulpes

Ἡ Αλώ-

20. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Αλώπηξ ἔρ παγίδι
ληφθεῖσα, καὶ ἀ-
ποκοπέεισθε ἐν οὐράς
διαδραῖσα, ἀβιωτοῦ
καὶ ἀσχύνης ἡγεῖτο
τοῦ βίου. ἔγνω οὖν καὶ
τὰ ἄλλας ἀλώπεκας
τὲ τ' αὐτὸ νηθεῖσαι,
ὡς ἂν τῶ κοινῶ πάθει
τὸ ἴδιον συγκαλύψαι.
ἐν αἰσχρῷ καὶ δι' πά-
σας ἀθρεῖσασα, παρῆνδ
τὰς ὑρᾶς ἀποκοπέει,
ὡς ἔκ ἀπρεπείας μόνον
τοῦ τοῦ μελιθῶρος, ἀλ-
λά καὶ περιττοῦ βάρους
προσηλυτῶν. ἔπειτα
βῆσα δὲ τὴν αὐτῶν, εἰ-
πεν, ὡς αὐτῆ, ἀλλ' εἰ οὐ
σοὶ ἔσθ' ἄν προσέφερον,
ἔκ ἂν ἤμῃν αὐτὸ συ-
νεβλήθης.

ἐπιμύθειον.

Ὁμῦθος δὲ λέγει, ὅτι οἱ
πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων
ἔτι δὲ ἄνοια καὶ τὰς ἑρῆς
τῆς πέλας ποιεῦνται
συμβολίας, διὰ δὲ τὸ
αὐτοῖς συμφέρον.

ἀλώ-

20. ΚΥΛΙΒΕ

Ulpus habens cauda
cum abscissa cauda e-
uasisset: non uiuendam
præpudens existimabat
vitam. Decreuit itaque
& alijs Vulpibus hoc i-
dem persuadere, vt cō-
muni malo suum celaret
dedecus. Et iam omnib⁹
collectis, suadebat cau-
das abscindere, quod nō
indecens solūm hoc mē-
brum sit, sed & superua-
cuum onus appensum.
Respondens autem ex
ipsis quædam ait:

Heus tu, nisi ti-

bi hoc condu-

ceret, no-

bis non

consu-

leres.

Affabulatio.

Fabula significare vi-
detur, prauos homines
non beneuolentia in pro-
pinquos consulere, sed
propter suam ipsorum
utilitatem.

E 2

Vul-

Vulpes in somnum mi
mi perterrita, & sin-
gula ipsius membra pericu-
rata, inuenit & caput
laruæ ingeniosè fabri-
catum, quo & accepto.
manibus ait. O qua-
le caput, & ce-
rebrum nõ
habet.

Affabulatio.

Fabula in viros ma-
gnificos quidem corpo-
re, sed animo inconsul-
tos.

ΚΡΑΝΕ

RAnæ duæ in palude
pascabantur, æstate
autem siccata palude, il-
la derelicta quærebant
aliam: cæterum profun-
dum inuenerunt puteum
Quo viso altera alteri
inquit, Descédamus, he-
tu, in hunc puteum. Illa
ref-

Αλώπιξ εἰς οἰκίαν
ἐλθούσα ἄποκρι-
τῶ, καὶ ἐκασατὰ αὐτῆς
σκευῶν διεβηγαυρίην,
εὐρεχὺ κεφαλῶν μορμο-
λυκίᾳ ὠφρυῶς κατε-
σκευῆν ἦν, ἢν χυ-
ναλαβούσα ταῖς χερσὶν
εἶπεν, ὡ οἶα κεφαλῆ,
καὶ ἐγκέφαλον ἔκ
εἶχει.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀν-
δρας μεγαλοπρεπεῖς
ἢ τῷ σώματι, κατὰ τὴν
ψυχὴν ἀλογίους.

Βάτραχοι

Βάτραχοι δύο ἐμ-
λίμνη ἐνέμοιτο, θέ-
ρος ἔξηρανθείσης τῆς λί-
μνης, ἐκείνην καταλι-
πόντες ἐπεζήτησαν ἑτέ-
ραν. καὶ διήβαιον πε-
ριέτυχον φρέατι, ὡδρ
ἰδίωμ ἑτέρου θατέρω
φθοῖ, οὐκ ἐλάθωμεν

ὦ οὐ τὸ, εἰς τόδε τό
φρέαρ. ὁ δὲ πωλαβὼν
εἶπεν, ἄμ οὐν κὶ τό ἐτ-
θάδε ὑ' δωρ ξηρανθῆ,
πῶς ἀναβησόμεθα;

Επιμύθιον.

Ομύθῳ δὴλοῖ, ὅτι
δὲ ἀποδιδέχεται προ-
σιέναι τοῖς πράγμασι.

Ἐτέρων κἀμ θάνα-
τῶν,

Ἐτέρων ποτὲ ξύλα τε-
μῶν ἐξ ὄρεος κἀπὶ
τῷ ἰσχυρῶν ἀμύθῳ, ἐ-
πεὶ πῶς πολλοὶ μὲν ὁ δὲ ὄρε-
πιχθισμένῳ ἐβάδι-
σεν, ἀπειρηκῶς ἀπέθετό
τε τὰ ξύλα, κὶ ἤρθ' ἀνα-
ρῆσθαι ἐπέκαλεῖ-
το. τὸ θανάτου εὐθύς ἐ-
πιστάντῳ, κὶ τὴν αἰτί-
αμ πυθθανομένον δι' ἡν
αὐτὸν κἀλεῖται, ὁ γέροντ'
Φι, ἵνα ἤρθητορ τοῦ
τομάρας ἐπιθῆς μοι.

Επιμύθιον.

Ομύθῳ δὴλοῖ, ὅτι
κἀς

respondens ait, Si in-
tur & hic aqua aru-
quomodo asco-
deunt

Affabulatio.

Fabula declarat, non
oportere in considerate
res aggredi.

SENEX ET
Mors.

Senex quondam inci-
sis in monte lignis, ac
in humeros. eleuatis, ubi
multam viam oneratus
iuit, detessus & deposuit
ligna, & in ortem vt ve-
niret inuocabat. At mor-
te ilico adstante, & cau-
sam rogante quae se vo-
casset, senex ait, Vt
onus hoc sublatu
imponeres
mili.

(5)

Affabulatio.

Fabula significat, om-
nem

nem hominem vitæ stu-
 didum esse, & licet infini-
 tis periculis immerſus vi-
 deatur, non timere,
 tamen vitæ multò ma-
 gis quam mortis eligere.

πᾶς ἀνθρώπου φιλό-
 ζωου, καὶ μὲν οἱ
 κινδύνοις περιπεσῶν
 δόκῃ θανάτου ἐπιθυ-
 μεῖν ὁμῶς τὸ ζῆν πο-
 λὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἰ-
 ρεῖται.

¶ AGRICOLA
 & filij ipsius.

¶ Γεωργὸς καὶ Γαῖδες
 αὐτῶ.

Agricola quidam vi-
 ta excessurus ac vo-
 lens suos filios periculū
 facere de agricultura,
 vocatis ipsis ait, Filij
 mei, ego iam de vita disce-
 do, vos autem si quæ in vi-
 nea a me occultata sunt,
 quæ fueritis, inuenietis
 omnia. Illi igitur rati
 thesaurum illic defossum
 esse, omnem vineæ ter-
 ram post interitum pa-
 tris defoderunt, & the-
 saurum quidem non in-
 uenerunt, sed vinea
 pulchrè fossa, mul-
 tiplicè fructum
 reddidit.

Γεωργὸς τις μέλων
 καταλύει τὸν βίον
 καὶ βελόνους τὰς εἰς
 τὰς Γαῖδας περὶ λα-
 βῆναι γεωργίας, προσ-
 καλεσάμενος αὐτῶς
 ἔφη, Γαῖδες ἐμοί, ἐγὼ
 ἤδη τὸν βίον ὑπέξει-
 μι, ὑμεῖς δὲ ἀπὸ ἐμῆ
 ἀμπέλου μοικέρεται
 ζητήσαίτες, εὐρήσετε
 πάντα, οἱ μὲν οὖν οἰκθέν-
 τες θησαυρὸν ἐκεῖ ποῦ
 καταφωρεύθαι, πᾶσαν
 τὴν ἀμπέλου γῆν μετὰ
 τὴν ἀποβίωσιν τῶν πα-
 τρῶν κατέσκαψαν, καὶ θη-
 σαυρῶν ἤρπετοί τε γινώσκου-
 σιν ἢ ἀμπέλου καλῶς
 σκα-

σκαφεῖσα, πολλαπλα-
σιονα του καρπου. ανε-
λωκεν.

Επιμύθιον.

Ομύθη δηλοῖ, ὅτι
ὁ κάματος θησαυρός ἐ-
στι τοῖς ἀνθρώποις.

Γυνὴ κῆμορ-
vis.

Γυνὴ χῆρὰ τις ὄρνι-
θὲν, καθ' ἐκάστην
ἡμέραν ὠρὰ αὐτῆς τῆς
τσοαρ νομίσασα ἕως
εἰς πλείους τῆς ὀρνιθι κη-
θῆς παραβάλοι, δις τὲ
ξεταρῶν ἡμέρας, τῆ το
πεποίηκεν. ἢ δ' ὀρνιθ
πιμελής γενομένη, ἢ δ'
ἀπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν
ἢ δὲ ἄνατο.

Επιμύθιον.

Ομύθη δηλοῖ, ὅτι
οἱ διαπλεονεξία τῶν
πληθόνων ἐπιθυμοῦντες
καὶ τὰ παρόντα ἀπο-
βάλλουσι.

Κυρ-

Affabulatio.

Fabula... elabo-
rē thesaurum... de homi-
nibus.

MVLIER ET
Gallina.

MVlier quædam vi-
dua Gallinam habe-
bat, singulis diebus ο-
vū sibi parientem: rata
verò si plus Gallinæ hor-
dei proiiceret, bis paritu-
ram die, hoc fecit. Sed
Gallina pinguefacta, ne
semel quidem die
parere po-
tuit.

Affabulatio.

Fabula significat, eos
qui ob avaritiam pluri-
um sunt appetentes, &
quæ adsunt amittere.

Ε

Ado

γιν, παρασυρείς υ' υπό
 εεύματ' ἀπεπνίγετο.
 Πρισερά' ἤ του το θα-
 σαμένη, κλώνα δένδρα
 πριελέσασαίς πώπη-
 γίν ε' ἔριφεν, ε' φ' ε' κ' α
 καθίσασο μύρμηξ διε
 σώθη. ἰξυτίς δέ τις
 μετά του το τῆς καλῆς
 μης συνθείς ἰξυτίς
 Πρισεράμ συλαβεῖν
 ἦ ε. τῶ το δ' ε' μύρμηξ
 ἔωρακῶς τὸν του ἰξυ-
 του πόδια ε' ἔλακεν. α
 ἡ ἀλγίσας, τῆς τε κα-
 λάμης ε' ἔριφε, καὶ πώ
 Πρισεράμ αὐτίκα φυ-
 γεῖν ε' ποίησεμ.

Επιμύθιον·

Ο μῦθ' ἀπὸ τοῦ
 τι δὲ τοῖς ἀεργέταις
 χέρι ἀποδιδόναι.

¶ Νυκτερίς καὶ βάτ' α
 καὶ Αἰθῶα.

Νυκτερίς καὶ βάτ' α
 καὶ Αἰθῶα εἰς ταῖς
 πρὸς ἀμύνοι, εἰς ποίη-
 κόμ

Αα ἄ fluxu, suffocabatur.
 Columba verò hoc
 ramum arboris de
 tum in terram proiecit
 super quo sedo Formi-
 ca, cuius aucupis autē
 quidam post hoc cala-
 mis compositis ad Co-
 lumbam comprehenden-
 dam ibat. Hoc autem
 viso Formica aucupis pe-
 dem momordit: qui do-
 lens & calamos pro-
 iecit, & ut colum-

ba statim fu-
 geret autor
 fuit.

Assabulatio.

Fabula significat, oportere
 benefactoribus gratiam referre.

¶ Vespertilio & Rubus
 & Mergus.

Vespertilio & Rubus
 & Mergus in
 cietate, mercatoriam de-
 cre.

erunt vitá agere. Ita
 que Vespertilio argentū
 mutuum decessit in me-
 dium, Rubus prætorem se-
 cum accepit. Mergus
 tertius æs, Vespertilio
 vigau-
 runt. Tempelate anté
 vehementi oborta, & na-
 ui euerfa, omnibus per-
 ditis, ipsi in terra euase-
 runt. Ex illo igitur Mer-
 gus littoribus semper af-
 fidet, nū quopiá æs ciici-
 at mare. Vespertilio ve-
 ró creditores timens, in-
 terdiu non apparet, sed
 noctu ad pabulum exit.
 Rubus prætereuntium
 vesti inheret, que-
 rens sicubi su-
 am cogno-
 scat.

(.)

Affabulatio.

Fabula significat, in
 ea, quibus incumbimus,
 in posterum nos reci-
 dere.

3

Puer

κόρη διέγνωσαρ βίον
 ζωῆ. ἢ Ἰούνη Νυκτερίς
 ἀργύριον λακίσσασμένη,
 καθῆκεν εἰς τό μέσον,
 ἢ ἡβάτος ἐδήτα μεδῶ
 εἰ αὐτῆ ἔλαβεν. ἢ ἡ λι-
 θυα τρίτη χαλκόν, καὶ
 ἀπέπλευσαρ. χειμῶ
 ἢ ἡ σφοδρῶ γενομέ-
 νου, καὶ τῆ νέως περὶ τρα-
 πείσης, πάντα ἀπολέ-
 σατες, αὐτοὶ ἐπὶ τῷ
 γλῶσσῳ διεσάθησαρ. ἐξέ-
 κείνε τοῖνον ἡμελί λιθυα
 τοῖς ἀγριαλοῖς ἀεὶ πα-
 ρεδρῶν εἰ, μὴ πρὸς χαλ-
 κόρ ἐκβάλλῃ ἢ θάλατ-
 τα. ἢ ἡ Νυκτερίς τῶς
 λακίσσας φοβημένη, ἀπὸ
 Ἰούνης ἡμέρας ἔφάνεται.
 νυκτῶρ δὲ ἐπὶ νομῆν ἐ-
 ξείσιρ. ἢ ἡ βάτος ἀπὸ
 παριόντων ἐδήτος ἐπι-
 λαμβάνεται, εἰ πρὸς τοῖ
 κείαρ ἐπιγνοῖν ζητῶσα.

Επιμύθιον.

Ο μύθος δηλοῖ, ὅτι
 πρὸς ἃ σπαστάζομεν, τὰ
 τοῖς ἐς ὑἱσδρῶν περιπί-
 πτομεν.

παῖς

Παῖς ἐκ διδασκα-
λαίας τῆς συμμα-
θητῆς λέει τοῦ κλέφτου,
ὡς ἐκεῖ τῆ μητρί. τῆς ὅ-
μη ἐπιπληξάσης, μά-
λορ μένου ἄποδεξα-
μένης, προῖωρ τοῖς χρό-
νοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζω
κλέπτειν, ἐπαυτοφόρῳ
δέποτε ληφθεὶς, ἀπι-
γετο τῷ πρὸς θάνατον.
τῆς ὅμητρός ἐπομένης
καὶ ὀλοφυρομένης ἐκεῖ
ἔτι τῆς διμῖωρ ἐλεῖτο
βραχέα τινα τῆ μητρί
διαλεχθῶναι πρὸς τὰ
οὐς. τῆς ὅταχέως τῶ
σώματι τῆ παιδὸς προσ-
θείσης, ἐκεῖνος τῶ οὐς
τοῖς ὀδῶσι διακώρ-
φείλετο. τῆ ὅμητρός καὶ
τῆ ἄλλωρ κατηγοροῦν-
των, ὡς ἔμόνον κέκλο-
φεν, ἀλλ' ἢ δὴ καί τῳ
μητέρα ἢ οὐ βίβην, ἐκεῖ-
νος εἶπεν, αὐτῆ ὅμοι-
ἀπώλειας γέγονεν αἴτι-
ος.

Pver ex furto in studio
condiscipuli librum
furatus, et matri.
Quum ea vero non cor-
ripuisset, sed potius am-
plexata fuisset, proue-
ctus ætate cæpit & ma-
iora furari. In ipso au-
tem furto aliquando de-
prehensus, ducebatur re-
ctâ ad mortem. At se-
quente & lugente ma-
tre, ille carnifices ora-
bat, ut pauca quædam
matri colloqueretur in
aurem. Quæ quum i-
lico ori filij se admouif-
set, ille aurem dentibus
demorsam abscidit.
Matre aurem & alijs ac-
cusantibus, quia non
solum furatus sit, sed
iam & in matrem im-
pius esset, ille ait, hæc
enim mihi perditionis
fuit causa. Si enim
quum

im librum furatus e-
ra. ne accipisset, non
ad hunc usque progres-
sus fuisset, si uideret
ad malum.

Affabulatio,

Fabula significat, eo-
rum qui non in principio
pununtur, in maius au-
geri mala.

¶ PAVO ET MO-
nedula.

AVibus creaturis re-
gem; Pavo rogabat
ut se ob pulchritudinem
eligerent. Eligentibus au-
tem eum omnibus, mo-
nedula suscepto sermone
ait, Sed si te regnante
Aquila nos persequi ag-
gressa fuerit, quomodo
nobis opem feret?

Affabulatio.

Fabula significat prin-
cipes non modo propter
pulchritudinem, sed &
for-

ος. εἰ ᾄδ' ὅτε πῶν δέληρον
ἐκεκλόφην ἐπέωληξέ'
μοι, ἢ κ' ἄρ' μέριτ' κτωμ
χωρήσας νῦν ἠγόμενῃ
ἐπὶ τὸν θάνατον.

Επιμύθιον

Ὀμῦθ' ὁ δῆλοῖ, ὅτι
ᾄ μή κατ' ἀρχάς κολα-
ζομένων ἐπὶ μείζονα
ξανά τα κακά.

¶ Ταῦς νῦν. Κο-
λιός.

Τὸν ὄρνιθων βουλο-
μένων ποιῆσαι βα-
σιλέα, ταῦς ἐαυτὸν
ἡξίου διὰ τὸ κάλλ' ὅ
χειροτονεῖν. αἰρουμέ-
νωρ ὅ του πάντων,
κολιός ὑπολαβὼν, ἐφί-
ἀμ' εἰ σου βασιλεύον-
τος λετός ἡμαῖς κατα-
διώκην ἠδὲ χερήσῃ, πῶς
ἡμῖν ἐπαρκέσεις.

Επιμύθιον.

Ὀμῦθ' ὁ δῆλοῖ, ὅτι
τὰς ἀρχοντας οὐ διὰ
κάλλ' μόνον, ἀλλὰ καὶ
ρω-

ἑώμην, καὶ φρόνησιμ
ἐκλέγεσθαι δεῖ.

☞ Χελώνη καὶ Αε-
τός.

Χελώνη αἰετὸν ἐδει-
το, ἵνα παύσῃ αὐτὴν
διδάξαι. Ἦ δὲ παραι-
νοῦντι, ὅτι πῶς τὸ
ἀλφύσεως αὐτῆς εἶ-
ναι, ἐκείνη μάλορ τῆ
λεῖσθ' προσέειπε. λα-
βῶν ἔμ ταύτῳ τοῖς.
ὄνυξι, καὶ εἰς ὑψοῦ
ἀνενεγκῶρ, εἴτ' ἀφῆκεν
ἢ ἡ κατὰ πετρῶν πε-
σῆσα, συνετριβη.

Ἐπιμύθιορ.

ομῦθ' διηλοῖ, ὅτι
σομοῖ ἔμ φιλονηκίαις
τῶν φρονιμωτέρων πα-
ρακούσαντες, ἑαυτοὺς
ἐβλάψαμ.

☞ λιθίοψ.

Λιθίοψ ἄ τις ὠνίσσα-
το, τοῖς τὸν αὐτῶν
τὸ χρῶμα εἶναι διο-
κῶρ

fortitudinem & pruden-
tiam eligere oportet.

☞ ΤΕΤΤΥΛΟ
& ΑΙΤΙΟΝ.

Tettudo orabat Aquila-
m, ut se volare do-
ceret. Ea autem admo-
nente, procul hec à na-
tura ipsius esse, illa ma-
gis precibus instabat. Ac-
cepit ergo ipsam ungui-
bus, & in altum sustulit,
inde demisit. Hæc autē
in petras cecidit, & con-
trita est.

Affabulatio.

Fabula significat, mul-
tos, quia in contentionibus
prudenter non
audierint, seipso lesisse.

☞ ÆTHIOPS.

Æthiopen quidam
cinit, talem ei colo-
rem inesse ratus negligē-
tia

eius qui prius habuit.
 assumpto in domum,
 onis ei adhibuit abster
 sionem. In quibus laua
 cris tenuit mundare: &
 colorem in eum trans
 mutare non potuit, sed
 morbum vexatio para
 uit.

κῶμ ἀμελεία ἤ πρότε
 ρομὲ ἔχοντος. καὶ παραλα
 βῶμοι' καὶ πάντα μὴ
 αὐτῶν προσῆγε τὰ ῥύμα
 τα, πᾶσι δ' ἄλγεος ἐπει
 ρᾶτο καθαίρειν. καὶ τὸ
 μὴ χρωμα μεταβαλεῖν
 εἴη εἴχε, νοσείη τὸ πο
 νεῖν παρεσκῆλασεν.

Affabulatio.
 Fabula significat, ma
 nere naturas, ut à prin
 cipio prouenerunt.

Επιμύθιον.
 Ομυῖθου Δηλοῖ, ὅτι
 μένσιν αἰ φύσεις, ὡς
 προῖλθοι τῶ ἀρχῶ.

☞ COCHLEÆ.

☞ Κοχλίας.

Rustici filius affabat
 cochleas: cum autem
 audiret eas stridentes,
 ait, O pessimæ animan
 tes, domibus vestris in
 censis vos canitis.

Γεωργεῖ παῖς ὡπῖα
 Κοχλίας. ἀκούσας
 δὲ αὐτῶν τρυζόντων
 εἶπε, ὦ κακιστὰ ζῶα,
 τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμ
 πιπραμένων, αὐτοὶ ἀ
 δετε.

Affabulatio.
 Fabula significat, om
 ne intemptiue factum
 vituperabile esse.

Επιμύθιον.
 Ομυῖθου Δηλοῖ, ὅτι
 πᾶν τὸ παρά καιρὸν
 δρώμενον ἐπονείδισον.

☞ IVPITER.

☞ Ζεὺς.

Ιου

Ζεὺς

in ipsius vocem au-
ditur) ad ipsam ait ,
Sed tunc nosti, quod &
ego non scissem, nisi tu
dementem non scissem.

Affaburatio.

Fabula significat, non
nullos indoctos qui ex-
ternis aliqui esse viden-
tur, ex sua loquacitate
redargui.

☉ GALLINA ET Hirundo.

Gallina Serpētis ouis
inuentis, diligenter ca-
lesacta excludit. Hirun-
do autem quum eam vi-
disset, ait, O demens,
quid hæc nutris? quæ
quum excreuerint, à te
prima iniuriam auspica-
buntur.

Affabulatio.

Fabula significat, im-
placabilem esse prauitate
licet afficiatur maximis
beneficijs.

Ἐὰν αὐτὴ φθεγξαμένη
προσηκούσῃ) πρὸς αὐ-
τὴν εἶπεν, ἀλλ' οὐκ ἴσως
κἄν ἐγὼ ἄρ' οὐκ εἰδούρη-
θῆν, εἰ μὴ οὐκ ὠκνημένον
ἦν κῶσα.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐ-
νιοὶ τῶν ἀπαίδωτων, τοῖς
ἐξωδικοῦντες τινες εἶ-
ναι, ὑπὸ τῆς ἰσχυρίας γλῶσ-
σᾶλγίας ἐλεγχονται.

☿ Ορνις καὶ χελιδὼν.

Ορνις οφείως ὡς αὐ-
ρεῖσα, ἐπιμελῶς ἐν
θερμάνασα ἐξέκολλαφε,
χελιδὼν δὲ θεασαμέ-
νη αὐτήν, εἶπεν, ὦ μα-
ταίᾳ, τί ταῦτα βίβεις
ἀπὸρ αὐξήθεις ἅ-
πῃ οὐ πρῶτης τῆς ἀλι-
κεῖν ἀρξεται.

Επιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι
ἀτιθάσευτος ἐστὶ ἡ πο-
νηρία, καὶ τὰ μέγιστα
ἀδύργητῆσα.

LAVS DEO.

RE
2
B.